

Ενημερωτικό Δελτίο για τις ΕΥΡΩΠΑΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

Τεύχος 91, Οκτώβριος—Νοέμβριος 2013

Εργαστήριο Ευρωπαϊκής Ενοποίησης και Πολιτικής
Institute of European Integration and Policy

«Ευρώ εναντίον της
Ευρώπης;»

Αναγκαία η εμβάθυνση της ενοποίησης για
αποτροπή διαλυτικών φαινομένων

Π.Κ. Ιωακειμίδης

Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών

Πυκνώνουν οι φωνές που υποστηρίζουν ότι το ευρώ όπως λειτουργεί σήμερα οδηγεί στη αποσύνθεση της Ευρώπης (της Ευρωπαϊκής Ένωσης – ΕΕ). Πρόκειται δυστυχώς για μια θλιβερή διαπίστωση που όμως οφείλει να οδηγήσει στο σωστό δίδαγμα: για να μη διαλυθεί η Ευρώπη, το ευρώ-το σύστημα της οικονομικής και νομισματικής ένωσης (ΟΝΕ) - θα πρέπει να πάψει να λειτουργεί ως έχει. Θα πρέπει να αποκτήσει όλα τα αναγκαία στοιχεία για να λειτουργήσει ως γνήσια νομισματική και οικονομική και τελικά πολιτική ένωση και όχι απλά και μόνο ως νομισματική, όπως λίγο-πολύ συμβαίνει σήμερα. Αυτό προϋποθέτει «περισσότερη Ευρώπη». Το δίδαγμα με άλλα λόγια δεν πρέπει και δεν μπορεί να είναι η διάλυση του ευρώ για να σωθεί η Ευρώπη(όπως υποστηρίζουν ορισμένοι) , γιατί σ'αυτή την περίπτωση ούτε το ευρώ διασωθεί ούτε βεβαίως η Ευρώπη. Θα διαλυθούν αμφότερα. Και τότε θα ακολουθήσει το ευρωπαϊκό χάος, η καταστροφή και οτιδήποτε άλλο που δεν μπορεί κανείς να προβλέψει .

Σε αυτό το τεύχος

Π.Κ. Ιωακειμίδης, «Ευρώ εναντίον της Ευρώπης;»

Επισκόπηση

Από τις Δραστηριότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΦΑΚΕΛΟΣ

Μέλη ΔΕΠ στον Ελληνικό Τύπο

Τεκμηρίωση

Εκδηλώσεις

Είναι πλέον σαφές τώρα ότι το ευρώ απέτυχε στις τέσσερις βασικές «προσδοκίες» που είχαν επενδυθεί με τη δημιουργία του. Η πρώτη προσδοκία ήταν ότι η δημιουργία του ενιαίου νομίσματος θα οδηγούσε σε ευημερία (prosperity) στον ευρωπαϊκό χώρο. Βεβαίως κανένας σήμερα, ούτε καν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, μπορεί «να ταυτίσει» τη λειτουργία του ευρώ με ευημερία. Αντιθέτως στα μάτια αυξανόμενου αριθμού πολιτών τείνει να ταυτιστεί και ήδη ταυτίζεται με διευρυνόμενη φτώχεια. Με ανεργία που φθάνει στο 12,2%, με συρρικνούμενα επίπεδα διαβίωσης, με ανάπτυξη που προβλέπεται για το επόμενο έτος στο αναιμικό 1,1% είναι εξαιρετικά δύσκολο να μιλήσει κάποιος για ευημερία. Και πάντως στις χώρες του Νότου (Ελλάδα, Ιταλία, Πορτογαλία) όπου η ανεργία σ'ορισμένες περιπτώσεις εγγίζει το 30%, η ύφεση συνεχίζεται και η κοινωνική εξαθλίωση έχει προσλάβει εφιαλτικές διαστάσεις, το ευρώ ευθέως ταυτίζεται με την αυξανόμενη φτώχεια.

Η δεύτερη προσδοκία που διαψεύτηκε ήταν ότι η δημιουργία του ευρώ (ONE) θα οδηγούσε στην πολιτική ένωση. Αυτή ήταν η πεποίθηση των πολιτικών ηγετών που συνέταξαν τη Συνθήκη του Μάαστριχτ (Κολ, Μίπεράν κ.α. – 1991). Πίστευαν ότι μέσα σε ελάχιστα χρόνια από τη λειτουργία του ευρώ θα είχαμε ουσιαστικά την πολιτική ένωση ως το απαραίτητο πλαίσιο μέσα στο οποίο θα είχε εμπεδωθεί το ενιαίο νόμισμα. Η ένωση αυτή θα είχε μάλιστα ομοσπονδιακό χαρακτήρα. Η πολιτική ένωση ωστόσο δεν προέκυψε. Και σήμερα, παρά τη λειτουργία του ευρώ εδώ και δεκαπέντε χρόνια περίπου, φαίνεται περισσότερο απομακρυσμένη από ποτέ. Σχετική με την πολιτική ένωση υπήρξε και η προσδοκία ότι το ενιαίο νόμισμα «θα έφερνε τους λαούς της Ευρώπης πιο κοντά», θα λειτουργούσε ως σύμβολο ενοποίησης και όχημα για ευρύτερη προσέγγιση των πολιτών της Ευρώπης. Βεβαίως αυτό που έχει συμβεί στην πραγματικότητα είναι ότι οι λαοί της Ευρώπης έχουν μάλλον απομακρυνθεί περισσότερο ο ένας από τον άλλο. Παλαιά στερεότυπα έχουν αναβιώσει, ξεπερασμένες εχθρότητες και αντιπαλότητες έχουν επανέλθει. Οι Γερμανοί, οι Ολλανδοί και Φινλανδοί κάθε άλλο παρά αισθάνονται τους Έλληνες ή Πορτογάλους ως Ευρωπαίους συμπολίτες

εκδηλώσουν αλληλεγγύη στις δύσκολες αυτές στιγμές. Και βεβαίως οι Έλληνες και άλλοι ανταποδίδουν με τον τρόπο τους τα αισθήματά τους ιδίως προς τους Γερμανούς (παρουσιάζοντας λόγου χάριν την κα. Α. Μέρκελ ως Χίτλερ). Και όλα αυτά μετά από εξήντα χρόνια ευρωπαϊκής ενοποίησης.

Τέλος, η τέταρτη και πρωταρχική προσδοκία που διαψεύτηκε πλήρως αφορά τη Γερμανία. Ουσιαστικά η δημιουργία της ONE (ευρώ) απέβλεπε σ'ένα κύριο στόχο. Να ενσωματώσει την ενοποιημένη Γερμανία σ'ένα πλαίσιο που θα περιόριζε, εξασθενούσε τη δύναμή της. Αυτός υπήρξε ο πρωταρχικός στόχος της Γαλλίας και άλλων. Συνέβη ακριβώς το αντίθετο. Η Γερμανία είναι σήμερα περισσότερο ισχυρή παρά ποτέ στο πλαίσιο της ευρωζώνης και αυτό εν πολλοίς οφείλεται στο ευρώ και στον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί. Και η Γαλλία περισσότερο αδύνατη παρά ποτέ.

Μπροστά σ'αυτή τη δυσάρεστη κατάσταση, η λύση δεν είναι η επιστροφή στο παρελθόν αλλά η φυγή προς τα εμπρός: η εμπλαίσωση του ευρώ με την οικονομική και πολιτική ενοποίηση. Και εδώ οι ευθύνες της Γερμανίας είναι τεράστιες. Το Βερολίνο (που ωφελείται σημαντικά από το ενιαίο νόμισμα) θα πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες του και να υλοποιήσει στην πράξη αυτό που ρητορικά ευαγγελίζεται, την «περισσότερη Ευρώπη». Να προχωρήσει στις προσαρμογές πολιτικής ως «πλεονασματική χώρα» και να αναλάβει ηγετικό ρόλο για την προώθηση της ενοποίησης. Διαφορετικά η Ευρώπη ίσως να κινδυνεύσει πραγματικά...

ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ

Η τελική συμφωνία για τον προϋπολογισμό *

Στις 11 Νοεμβρίου το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συμφώνησαν για τον προϋπολογισμό του 2014 και για τη χρηματοδότηση €400,5 εκατ. για την επανόρθωση ζημιών από φυσικές καταστροφές σε τέσσερα κράτη μέλη - στην Αυστρία, την Τσεχική Δημοκρατία, τη Γερμανία και τη Ρουμανία, που επλήγησαν σοβαρά από τις πλημμύρες και την ξηρασία. Πάνω από το ένα τρίτο από αυτά τα χρήματα θα προέρχονται από τον προϋπολογισμό του επόμενου έτους. Στην επιτροπή συνδιαλλαγής, τα δύο θεσμικά όργανα συμφώνησαν για 135,50 δισ. ευρώ για συνολικές πιστώσεις πληρωμών και €142,64 δισ. για πιστώσεις αναλήψεων υποχρεώσεων για τον προϋπολογισμό της Ε.Ε. για το 2014. Αυτό αποτελεί μια μείωση ύψους 6,5 % των πληρωμών και 6,2 % των υποχρεώσεων έναντι του προϋπολογισμού της Ε.Ε. για το 2013. Και τα δύο θεσμικά όργανα συμφώνησαν ότι ο προϋπολογισμός της Ε.Ε. για το 2014 θα πρέπει να είναι ένας προϋπολογισμός επενδύσεων για την τόνωση της ανάπτυξης, της καινοτομίας και της απασχόλησης, ιδίως για τους νέους.

Ο συμφωνηθείς προϋπολογισμός της Ε.Ε., ο πρώτος δυνάμει του νέου Πολυετούς Δημοσιονομικού Πλαισίου της Ε.Ε., περιέχει, μεταξύ άλλων, τα εξής:

- στήριξη για την έξυπνη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη: €64 δισ.

Εργαστήριο Ευρωπαϊκής Ενοποίησης και Πολιτικής

Institute of European Integration and Policy

«Το Συμβούλιο Εξωτερικών Υποθέσεων της 18ης και 19ης Νοεμβρίου»*

Το Συμβούλιο Εξωτερικών Υποθέσεων της 18ης και 19ης Νοεμβρίου ασχολήθηκε με τη διαδικασία της Ουκρανίας για την υπογραφή της Συμφωνίας Σύνδεσης με την ΕΕ, καθώς και με θέματα ασφάλειας και άμυνας, εν όψει της συνόδου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου τον Δεκέμβριο. Η εναρκτήρια συνεδρίαση της συνόδου αφιερώθηκε στις προετοιμασίες για τη σύνοδο κορυφής της ανατολικής εταιρικής σχέσης που θα γίνει στο Βίλνιους στις 28 και 29 Νοεμβρίου. Οι υπουργοί συζήτησαν την πρόοδο που σημείωσε η Ουκρανία όσον αφορά την εφαρμογή των κριτηρίων αξιολόγησης που έχουν οριστεί για την υπογραφή της Συμφωνίας Σύνδεσης με την ΕΕ. Η Ουκρανία εκλήθη να ρυθμίσει τα θέματα που αφορούν την εκλογική διαδικασία, τη μεταρρύθμιση των δικαστικών θεσμών και την επιλεκτική δικαιοσύνη - ιδίως στην περίπτωση της Γιούλια Τιμοσένκο. Η Υπατη Εκπρόσωπος Catherine Ashton τόνισε ότι πρέπει να εξεταστεί αυτή η περίπτωση και ότι το Συμβούλιο θα εξακολουθήσει να στηρίζει τις προσπάθειες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την αποστολή παρακολούθησης.

Διεξήχθη κοινή σύνοδος των υπουργών εξωτερικών και άμυνας με θέμα την ασφάλεια και την άμυνα. Οι υπουργοί αντάλλαξαν απόψεις για την Κοινή Πολιτική Ασφάλειας και Άμυνας (ΚΠΑΑ), ως προετοιμασία θεματικής συνόδου ΚΠΑΑ κατά τη διάρκεια του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Δεκεμβρίου (19/20 Δεκεμβρίου). Οι προπαρασκευαστικές εργασίες είχαν τρία θέματα:

- βελτίωση της αποτελεσματικότητας, της προβολής και του αντίκτυπου της ΚΠΑΑ
- ενίσχυση της ανάπτυξης αμυντικών δυνατοτήτων

- ενίσχυση της ευρωπαϊκής αμυντικής βιομηχανίας

Οι υπουργοί άμυνας συζήτησαν επίσης το θέμα της δράσης προς στήριξη του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Άμυνας.

Συμφωνία Σύνδεσης Ε.Ε.-Ουκρανίας

Η Ε.Ε. επιδιώκει στενότερη σχέση με την Ουκρανία, πέρα από τα όρια μιας διμερούς συνεργασίας, που θα περιλαμβάνει τη σταδιακή πρόοδο προς την πολιτική σύνδεση και την οικονομική ολοκλήρωση. Η Ουκρανία θεωρείται εταίρος προτεραιότητας εντός της Ευρωπαϊκής πολιτικής γειτονίας και της Ανατολικής Εταιρικής Σχέσης. Μεταξύ 2007 και 2011 έγιναν διαπραγματεύσεις για μια νέα Συμφωνία Σύνδεσης με την Ουκρανία, περιλαμβανομένης και μιας σφαιρικής και σε βάθος συμφωνίας ελεύθερων συναλλαγών (DCFTA), η οποία και μονογραφήθηκε το 2012. Στις 10 Δεκεμβρίου 2012, το Συμβούλιο Εξωτερικών Υποθέσεων ενέκρινε συμπεράσματα όπου τονίζεται η δέσμευση της Ε.Ε. να υπογράψει τη Συμφωνία (περιλαμβανομένης της DCFTA) μόλις η Ουκρανία αναλάβει δράση και σημειώσει απτή πρόοδο προς επίτευξη των κριτηρίων αξιολόγησης που ορίζονται στα συμπεράσματα.

Άλλα θέματα της ημερήσιας διάταξης

Οι υπουργοί συζήτησαν την κατάσταση στη Βοσνία Ερζεγοβίνη, ιδίως δε το γεγονός ότι εξακολουθούν να μην εφαρμόζονται οι αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στην υπόθεση Sejdić/Finci. Οι υπουργοί συζήτησαν επίσης τις πρόσφατες εξελίξεις στους προς νότον γείτονες της ΕΕ και τη Συρία και ενέκριναν συμπεράσματα για την περιφερειακή επίπτωση της κρίσης στη Συρία, την κατάσταση της Λιβύης από άποψη

σε αναλήψεις υποχρεώσεων και €62,4 δισ. σε πληρωμές,

- στήριξη των μέτρων που αποσκοπούν στη βιώσιμη ανάπτυξη: €59,3 δισ. σε αναλήψεις υποχρεώσεων και 56,5 δισ. ευρώ σε πληρωμές,

- πρόγραμμα πλαίσιο για την έρευνα «Ορίζων 2020»: €9 δισ. σε αναλήψεις υποχρεώσεων και €6 δισ. σε πληρωμές

- πρωτοβουλία για την απασχόληση των νέων: €3,9 δισ. σε αναλήψεις υποχρεώσεων και €900 εκατ. σε πληρωμές για την εκκίνηση του προγράμματος

- ανθρωπιστική βοήθεια (ιδίως για τα θύματα του πολέμου στη Συρία και για τους πρόσφυγες της Λαμπεντούζα) €920 εκατ. σε αναλήψεις υποχρεώσεων και €785 εκατ. σε πληρωμές.

Στον προϋπολογισμό της Ε.Ε. οι «πιστώσεις αναλήψεων υποχρεώσεων» είναι υποχρεώσεις νομικού χαρακτήρα για την πραγματοποίηση πληρωμών, η καταβολή των οποίων μπορεί να επεκταθεί σε σειρά δημοσιονομικών ετών. Οι «πιστώσεις πληρωμών» είναι τα πραγματικά ποσά που πρέπει να καταβληθούν εντός συγκεκριμένου έτους. Μετά από μήνες σκληρών διαπραγματεύσεων με τα κράτη μέλη, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στη Σύνοδο της Ολομέλειας στις 19 Νοεμβρίου 2013 έδωσε το πράσινο φως (με 537 ψήφους υπέρ και 126 κατά) στον προϋπολογισμό €908 δισ. για τα επόμενα επτά χρόνια και για την κάλυψη των αποζημιώσεων για τις πλημμύρες και την ξηρασία.

*«Συμφωνηθείς προϋπολογισμός της ΕΕ για το οικονομικό έτος 2014», 12/11/2013 στο <http://www.consilium.europa.eu/homepage/highlights/eu-budget-for-the-financial-year-2014-agreed?lang=el> & V. Pop, "Key budget votes in Strasbourg this week", 17/11/2013 στο euobserver.com/agenda/122125

πολιτικής και ασφάλειας, καθώς και τη διαδικασία μετάβασης στην Τυνησία. Κατά το γεύμα, οι υπουργοί συζήτησαν θέματα μετανάστευσης και, ιδίως, τα μεταναστευτικά ρεύματα μέσω της Μεσογείου και των χερσαίων συνόρων της Ε.Ε. Οι υπουργοί ενέκριναν επίσης συμπεράσματα στα οποία επαναλαμβάνεται η στήριξη της ΕΕ προς τη διαδικασία μετάβασης στην Τυνησία. Στον τομέα της ασφάλειας και της άμυνας, οι υπουργοί σημείωσαν τις πρόσφατες εξελίξεις στις διεξαγόμενες στρατιωτικές επιχειρήσεις της ΕΕ. Επίσης κατέληξαν σε συμφωνία για το ύψος του προϋπολογισμού του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Άμυνας για το 2014, το οποίο ανέρχεται σε €30,5 δισ.

*<http://www.consilium.europa.eu/homepage/highlights/focus-on-security-and-defence-at-the-foreign-affairs-council?lang=el>

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΕΝΤΟΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Ε.Ε και Ουκρανία

Η κυβέρνηση της Ουκρανίας αποφάσισε σχεδόν την τελευταία στιγμή να ματαιώσει την υπογραφή της Συμφωνίας σύνδεσης με την Ε.Ε. Τόσο η Ε.Ε όσο και άλλοι αναλυτές εκτιμούν ότι η ματαίωση οφείλεται κυρίως στις πιέσεις που άσκησαν ο Πρόεδρος της Ρωσίας Βλαντίμιρ Πούτιν στην Ουκρανία. Η ματαίωση της υπογραφής της συμφωνίας προκάλεσε έντονες λαϊκές αντιδράσεις στο εσωτερικό της χώρας. Οι πολίτες της Ουκρανίας φαίνεται ότι στην μεγάλη τους πλειοψηφία επιθυμούν η χώρα τους να ενταχθεί στην Ε.Ε παρά να προσδεθεί στο άρμα της Ρωσίας.

Το μέλλον των εμπορικών Διατλαντικών Σχέσεων

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εκφράζει φόβους για τις συνέπειες σχετικά με την συνοχή της Ευρώπης που μπορούν να προκύψουν από τις επικείμενες εκλογές για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Κάτι το οποίο θα μπορούσε να προκαλέσει την

Το Ιράν, η Ε.Ε., οι ΗΠΑ και η αισιοδοξία για την πυρηνική συμφωνία *

Οι πιο ισχυρές χώρες στον κόσμο και το Ιράν κατέληξαν την Κυριακή, 24 Νοεμβρίου στη Γενεύη σε μια συμφωνία διάρκειας έξι μηνών. Η συμφωνία επετεύχθη μεταξύ του Ιράν, της επικεφαλής εξωτερικών σχέσεων της Ε.Ε. Catherine Ashton και έξι κρατών - Κίνας, Γαλλίας, Γερμανίας, Ρωσίας, Ηνωμένου Βασιλείου και ΗΠΑ για το ιρανικό πυρηνικό πρόγραμμα, προκαλώντας την οργή του Ισραήλ. Ανώτεροι διπλωμάτες του Ιράν είχαν δηλώσει στις 8 Νοεμβρίου ότι θα άρχιζε η κατάρτιση γραπτής συμφωνίας σχετικά με το πυρηνικό πρόγραμμα της χώρας με δυνάμεις των Ηνωμένων Εθνών. Σύμφωνα με τις ΗΠΑ, το Ιράν συμφώνησε για τους επόμενους έξι μήνες να σταματήσει τον εμπλουτισμό ουρανίου άνω του 5%. Συμφώνησε, επίσης, να αραιώσει τα υψηλής ποιότητας αποθέματα του ουρανίου, για να σταματήσει την εγκατάσταση νέων συσκευών φυγοκέντρησης, το έργο για τον αντιδραστήρα Arak και να δώσει στους επιθεωρητές του ΟΗΕ καθημερινή πρόσβαση στις εγκαταστάσεις Natanz και Fordow. Σε αντάλλαγμα το Ιράν έλαβε \$7 δισ. των εσόδων του πετρελαίου που είχαν παγώσει σε ξένες τράπεζες. Η συμφωνία ήρθε μετά από τέσσερις ημέρες συνομιλιών με τους υπουργούς Εξωτερικών και μετά από περισσότερα από 10 χρόνια κυρώσεων από τον οργανισμό των Ηνωμένων Εθνών και περισσότερα από 30 χρόνια ενός ψυχρού πολέμου Ιράν - ΗΠΑ. Η συμφωνία αυτή θα δημιουργήσει μια σημαντική αλλαγή στην πολιτική της Μέσης Ανατολής και ευρύτερα στις διεθνείς σχέσεις. Το Ιράν είναι ένας πιθανός σύμμαχος για τη Δύση στη σταθεροποίηση του Αφγανιστάν, του Ιράκ, του Λιβάνου, της Παλαιστίνης, του Πακιστάν και της Συρίας. Μπορεί να βοηθήσει να ανακόψει τη ροή της ηρωίνης από το Αφγανιστάν προς την Ευρώπη και να αποτελέσει μια πιθανή νέα αγορά για 76 εκατομμύρια ανθρώπους, με το πετρέλαιο και τον πλούτο του φυσικού αερίου, για τους ευρωπαίους εξαγωγείς.

Ο Πρόεδρος των ΗΠΑ Barack Obama υπογράμμισε τη σημασία της συμφωνίας σε ομιλία του. Ο Πρόεδρος της Ε. Επιτροπής Jose Manuel Barroso και ο Πρόεδρος του Συμβουλίου της

Εργαστήριο Ευρωπαϊκής Ενοποίησης και Πολιτικής

Institute of European Integration and Policy

Ε.Ε. Herman Van Rompuy συνεχάρησαν την Catherine Ashton για αυτήν την επιτυχία. Ένας Ιρανός αξιωματούχος δήλωσε στην Haaretz, μια ισραηλινή εφημερίδα για την Catherine Ashton ότι εμείς τη σεβόμαστε πολύ και ξέρι πώς να δημιουργεί μια ευχάριστη ατμόσφαιρα και πρακτική». Και πρόσθεσε:.. «Το πρόβλημα είναι ότι είναι αρκετά σαφές ότι δεν υπάρχει πραγματική πολιτική δύναμη πίσω της. Κανείς δεν έχει την ψευδαίσθηση ότι έχει το δικαίωμα να αποφασίσει μόνη της. Αυτή δεν είναι τίποτα περισσότερο από μια συνεργασία, και ότι είναι πολύ αποτελεσματική.» Η Γαλλία, η οποία είχε μπλοκάρει μια συμφωνία στις συνομιλίες της Γενεύης πριν από δύο εβδομάδες χαιρέτισε επίσης την είδηση της συμφωνίας. «Η ενδιάμεση συμφωνία ... αποτελεί ένα σημαντικό βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση», δήλωσε ο Γάλλος πρόεδρος François Hollande. Αν τα πράγματα πάνε καλά, η συμφωνία έχει τη δυνατότητα να σταματήσει ένα εφιαλτικό σενάριο: μια πυρηνική σύγκρουση μεταξύ του Ιράν και του Ισραήλ. Μπορεί επίσης να σταματήσει τον πόλεμο στη Συρία καθώς το Ιράν είναι ο κύριος χορηγός του καθεστώτος της Συρίας.

Την ίδια στιγμή το Ιράν είναι η μόνη δύναμη στη Μέση Ανατολή η οποία αποτελεί απειλή για τους συμμάχους των ΗΠΑ, το Ισραήλ και τη Σαουδική Αραβία. Η Σαουδική Αραβία δήλωσε νωρίτερα ότι μια συμφωνία μεταξύ του Ιράν και των ΗΠΑ θα σημάνει μια σημαντική αλλαγή στη φιλία της με τις ΗΠΑ. Από την άλλη πλευρά, ο Ισραηλινός ηγέτης Benjamin Netanyahu

δήλωσε ότι το σχέδιο για τη συμφωνία της Γενεύης «θα επιτρέψει στο Ιράν να διατηρήσει τη δυνατότητα για την κατασκευή πυρηνικών όπλων». «Το Ισραήλ αντιτίθεται πλήρως σε αυτές τις προτάσεις. Πιστεύω ότι η έγκριση τους θα ήταν ένα λάθος ιστορικών διαστάσεων» και πρόσθεσε. ότι η συμφωνία που επιτεύχθηκε στη Γενεύη, είναι ένα ιστορικό λάθος». «Το Ισραήλ δε δεσμεύεται» από τη συμφωνία και επιφυλάχθηκε του δικαιώματός του να ξεκινήσει στρατιωτικές επιθέσεις. Αναφερόμενος στην Catherine Ashton υπογράμμισε ότι το πρόβλημα είναι ότι δεν υπάρχει πραγματική πολιτική δύναμη πίσω από αυτήν. Κανείς δεν έχει την ψευδαίσθηση ότι δεν έχει το δικαίωμα να αποφασίσει μόνη της. Είναι ο σύνδεσμος μιας συνεργασίας και σε αυτόν το ρόλο είναι πολύ αποτελεσματική.

Από την πλευρά του, ο υπουργός εξωτερικών του Ιράν Javad Zarif σημείωσε ότι η ρητορική του Benjamin Netanyahu δεν είναι κάτι νέο. Ο Benjamin Netanyahu ενέκρινε αυτή την εβδομάδα την κατασκευή 1.859 νέων κατοικιών για Εβραίους εποίκους σε παλαιστινιακά εδάφη εν μέσω εύθραυστων ειρηνευτικών συνομιλιών με την Παλαιστίνη. Η Catherine Ashton δήλωσε ότι η Ε.Ε. «εκφράζει τη λύπη της» για αυτήν την απόφαση και κάλεσε το Ισραήλ να «αλλάξει στάση» για χάρη της ειρηνευτικής διαδικασίας. Ο υπουργός εξωτερικών των ΗΠΑ John Kerry σε συνέντευξη που είχε δώσει στο Κανάλι 2 του Ισραήλ είχε δηλώσει «Πώς μπορείς να λες ότι σχεδιάζεις να χτίσεις ένα μέρος που τελικά θα λέγεται Παλαιστίνη; Στέλνεις ένα μήνυμα ότι ίσως δεν είσαι πραγματικά σοβαρός.» Ο ίδιος προειδοποίησε ότι αν

απόρριψη μιας εμπορικής συμφωνίας με τις ΗΠΑ, σύμφωνα με εσωτερικό έγγραφο που διέρρευσε.

Το εν λόγω έγγραφο αποκαλύπτει ότι η Επιτροπή σε συνάντηση με τους εκπροσώπους των κρατών μελών της ΕΕ, επεσήμανε ότι η ΕΕ χρειάζεται μια «ριζικά διαφορετική» στρατηγική επικοινωνίας για τη διατλαντική εταιρική σχέση Εμπορίου και Επενδύσεων (TTIP). Σύμφωνα με το έγγραφο, η Επιτροπή τόνισε στα κράτη μέλη ότι οι φόβοι για τις εμπορικές διαπραγματεύσεις απορρέουν από την αντίληψη ότι η ΕΕ είναι οικονομικά ασθενέστερη από τις ΗΠΑ.

Τέλος, ακτιβιστές για την υγεία και τις ενώσεις καταναλωτών έχουν ήδη διατυπώσει ανησυχίες ότι η ελεύθερη εμπορική συμφωνία θα μπορούσε να αποδυναμώσει τους κανονισμούς για την υγεία, των τροφίμων, την προστασία των δεδομένων και την ασφάλεια των τροφίμων.

καταρρεύσουν οι ειρηνευτικές συνομιλίες υπάρχει ο κίνδυνος «επιστροφής στη βία» από τον παλαιστινιακό λαό. Επιπλέον δήλωσε ότι η φήμη του Ισραήλ είναι σε κίνδυνο. «Αν δε βρούμε έναν τρόπο να υπάρξει ειρήνη, θα υπάρξει μια αυξανόμενη απομόνωση του Ισραήλ και μια αυξανόμενη εκστρατεία απονομιμοποίησης του Ισραήλ».

ΦΑΚΕΛΟΣ

«Ευρωπαϊκό Συμβούλιο: το κέντρο βάρος στην ψηφιακή οικονομία»* 25/10/2013

Κατά τη σύνοδό τους στις 24-25 Οκτωβρίου 2013, οι ηγέτες της Ε.Ε. συζήτησαν σχετικά με την ψηφιακή οικονομία, την οικονομική και κοινωνική πολιτική, την Οικονομική και Νομισματική Ένωση, την Ανατολική εταιρική Σχέση και τις μεταναστευτικές ροές. Εξέδωσαν εξάλλου δήλωση σχετικά με τις πρόσφατες εξελίξεις στον τομέα των παρακολουθήσεων.

Ψηφιακή οικονομία, καινοτομία και υπηρεσίες

Οι ηγέτες της ΕΕ συζήτησαν, σε μία αποκλειστική θεματική σύνοδο, την ανάγκη να ανακτήσει η ψηφιακή οικονομία της ΕΕ την ορμή της, καθώς και τη σημασία της ψηφιακής καινοτομίας για την ανάπτυξη και την ανταγωνιστικότητα.

Τόνισαν την ανάγκη για νέες επενδύσεις στις ψηφιακές υποδομές και ταχεία υλοποίηση των νέων τεχνολογιών, καθώς και τη σημασία της προόδου στα σχετικά φορολογικά θέματα.

Οι ηγέτες της Ε.Ε. επιβεβαίωσαν εξάλλου τη δέσμευσή τους να ολοκληρώσουν μία φιλική προς τον καταναλωτή και τις επιχειρήσεις Ενιαία Ψηφιακή Αγορά μέχρι το 2015. Τόνισαν ότι είναι ουσιώδες να επιτευχθεί πρόοδος στην ηλεκτρονική ταυτοποίηση και την ηλεκτρονική τιμολόγηση και να εκσυγχρονισθεί η δημόσια διοίκηση, καθώς και τη σημασία της προσαρμογής του ευρωπαϊκού καθεστώτος των δικαιωμάτων του δημιουργού. Οι ηγέτες ζήτησαν εξάλλου την έγκαιρη έγκριση της δέσμης για τις τηλεπικοινωνίες και του πλαισίου για την προστασία των δεδομένων.

Όσον αφορά την ανάγκη να πληρωθούν οι κενές θέσεις εργασίας που απαιτούν δεξιότητες στον τομέα της τεχνολογίας πληροφοριών, οι ηγέτες πρότειναν συγκεκριμένες δράσεις για να βελτιωθούν οι ψηφιακές δεξιότητες, όπως η χρήση μέρους των Ευρωπαϊκών διαρθρωτικών και επενδυτικών ταμείων (2014-2020) για τις Τεχνολογίες Πληροφόρησης και Ενημέρωσης (ΤΠΕ) και την εκπαίδευση και την κατάρτιση, μεταξύ άλλων.

Επιπροσθέτως, οι ηγέτες τόνισαν την ανάγκη η ΕΕ να επωφεληθεί το μέγιστο από το πνευματικό και επιστημονικό δυναμικό της ώστε να καλυφθεί το κενό στην εμπορική αξιοποίηση. Τόνισαν τη σημασία της συστημικής καινοτομίας και της ολοκλήρωσης του Ευρωπαϊκού χώρου έρευνας μέχρι τα τέλη του 2014.

Όσον αφορά τις υπηρεσίες και το εμπόριο, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κάλεσε όλα τα κράτη μέλη να βελτιώσουν την από μέρους τους εφαρμογή της οδηγίας για τις υπηρεσίες ώστε να επιταχυνθεί το άνοιγμα των αγορών υπηρεσιών. Οι ηγέτες επανέλαβαν τη σημασία του εμπορίου για την ανάπτυξη και την απασχόληση και επικρότησαν την πολιτική συμφωνία σχετικά με τα κύρια σημεία μιας οικονομικής και εμπορικής συμφωνίας με τον Καναδά.

Οικονομική και κοινωνική πολιτική

Ανεργία των νέων

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο τόνισε ότι η καταπολέμηση της ανεργίας των νέων αποτελεί βασικό στόχο και ότι η Πρωτοβουλία για την απασχόληση των νέων πρέπει να είναι πλήρως λειτουργική μέχρι τον Ιανουάριο 2014.

Η πάταξη της φοροδιαφυγής

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρουσίασε τα σχέδια για την καταπολέμηση των φορολογικών «freeloaders» στην τελευταία συμβολή τη φοροδιαφυγή των επιχειρήσεων. Οδηγία για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες της ΕΕ, είχε αρχικά σχεδιαστεί για να εξασφαλίσει ότι οι επιχειρήσεις δεν θα φορολογούνται δύο φορές εντός της ΕΕ. με την απαλλαγή των μερισμάτων και άλλα κέρδη πέρασαν από θυγατρική σε μητρικές εταιρείες. Ωστόσο, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ανησυχεί ότι η οδηγία έχει παρακαμφθεί από τις επιχειρήσεις προκειμένου να αποφύγουν την καταβολή του φόρου σε κάθε χώρα. Ο αρμόδιος Επίτροπος για τα φορολογικά θέματα Algirdas Semeta δήλωσε ότι «οι επιχειρήσεις πρέπει να έχουν δικαίω συνεισφορά στα δημόσια οικονομικά.»

Η πάταξη της φοροδιαφυγής αναδείχθηκε στην πολιτική ημερήσια διάταξη τα τελευταία χρόνια, καθώς οι

Εργαστήριο Ευρωπαϊκής Ενοποίησης και Πολιτικής

Institute of European Integration and Policy

Χρηματοδότηση της οικονομίας

Οι ηγέτες επιβεβαίωσαν ότι θα πρέπει να συνεχιστούν όλες οι προσπάθειες για την αποκατάσταση της κανονικής δανειακής ροής στην οικονομία και τη διευκόλυνση της χρηματοδότησης των επενδύσεων, ιδίως όσον αφορά τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ). Τα Ευρωπαϊκά διαρθρωτικά και επενδυτικά ταμεία θα πρέπει να χρησιμοποιηθούν προκειμένου να αυξηθεί σημαντικά η στήριξή τους προς τα μέσα χρηματοδότησης των ΜΜΕ που βασίζονται στη μόχλευση.

Οι ηγέτες εξέφρασαν εξάλλου την ικανοποίησή τους για τη συμφωνία σχετικά με τα προγράμματα «COSME» και «Ορίζοντας 2020» που θα πρέπει να αυξήσουν την ανταγωνιστικότητα των ΜΜΕ της ΕΕ. Η εφαρμογή τους αποτελεί προτεραιότητα.

Πρόγραμμα για την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και των ΜΜΕ (COSME)

Καταλληλότητα του κανονιστικού πλαισίου - ελάφρυνση της νομοθεσίας της ΕΕ

Οι ηγέτες εξέφρασαν την ικανοποίησή τους για τις δράσεις που προσδιορίζονται στην ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την καταλληλότητα του κανονιστικού πλαισίου (REFIT), η οποία αποσκοπεί στο να

ελαφρύνει το κανονιστικό πλαίσιο και να το προσαρμόσει στους στόχους του. Κάλεσαν την Επιτροπή να υποβάλει περαιτέρω προτάσεις και να επιδιώξει να συμφωνήσει για περαιτέρω βήματα προς την κατεύθυνση αυτή.

Οικονομική και Νομισματική Ένωση.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αναγνώρισε την πρόοδο που επιτεύχθηκε τα τελευταία χρόνια, ιδίως μέσω του "Ευρωπαϊκού εξαμήνου". Εκτιμά εξάλλου ότι, προκειμένου να διασφαλισθεί αειφόρος και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη στη ζώνη του ευρώ, πρέπει να ενισχυθεί ο συντονισμός των οικονομικών πολιτικών περαιτέρω αυξάνοντας το επίπεδο της δέσμευσης, της οικείωσης και υλοποίησης των οικονομικών μεταρρυθμίσεων.

Ως πρώτο βήμα, οι ηγέτες συμφώνησαν να προβούν σε κοινή

κυβερνήσεις λόγω έλλειψης κονδυλίων εξέτασαν τρόπους για την αύξηση των φορολογικών εσόδων. Εκτιμάται ότι 1 δισεκατομμύριο ευρώ χάνονται σε φορολογικά έσοδα στην ΕΕ κάθε χρόνο ως αποτέλεσμα της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής.

Ο Προϋπολογισμός της Ε.Ε

Σε συνάντηση τους οι Υπουργοί οικονομικών της Ευρωζώνης (Eurogroup) εξέτασαν τα σχέδια προϋπολογισμών των χωρών-μελών. Η Ιταλία και η Ισπανία κρίθηκε ότι πρέπει να αναδιαμορφώσουν τους προϋπολογισμούς για να πετύχουν τον στόχο για το έλλειμμα και το χρέος που έχει τεθεί από την Ε.Ε. Από τα δεκαεπτά μέλη της ευρωζώνης μόνον η

Γερμανία και η Εσθονία εκπλήρωναν όλες τις προϋποθέσεις ενώ προβληματικοί φάνηκαν να είναι οι προϋπολογισμοί της Μάλτας, της Φιλανδίας και του Λουξεμβούργου. Ωστόσο, από καμία χώρα δεν ζητήθηκε να προετοιμάσει έναν νέο προϋπολογισμό.

Νέο-ναζι κέρδισαν σε περιφερειακές εκλογές στην Σλοβακία

Ο Marian Kotleba, επικεφαλής ενός ακροδεξιού πολιτικού σχηματισμού διαβόητου για τη ρητορική και τις εμφανίσεις του με ναζιστικά σύμβολα αντι-Ρομά, κέρδισε τις τοπικές εκλογές στην περιφέρεια του Banská Bystrica της Σλοβακίας με 55,5% των ψήφων στέλνοντας έτσι ένα ανησυχητικό μήνυμα στην επικρατούσα πολιτική τάξη, ενόψει των ευρωπαϊκών εκλογών. Ο Kotleba κέρδισε

ανάλυση της οικονομικής κατάστασης στα κράτη μέλη και στη ζώνη του ευρώ αυτή καθαυτή. Προς το σκοπό αυτό, θα συζητήσουν το Δεκέμβριο την ετήσια επισκόπηση της ανάπτυξης της Επιτροπής και την έκθεση για το μηχανισμό επαγρύπνησης, προκειμένου να συμφωνήσουν σχετικά με τους βασικούς τομείς συντονισμού των οικονομικών πολιτικών.

Η Επιτροπή θα εκπονήσει εξάλλου μία πρώτη επισκόπηση του τρόπου με τον οποίο τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις ανά χώρα συστάσεις. Η επισκόπηση αυτή θα αποτελέσει τη βάση για την παρακολούθηση της από μέρους τους εφαρμογής.

Κοινωνική διάσταση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης

Οι ηγέτες εξέφρασαν την ικανοποίησή τους για την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την κοινωνική διάσταση της ΟΝΕ. Έκριναν ότι θα πρέπει να δοθεί συνέχεια στις προτάσεις της Επιτροπής να χρησιμοποιηθεί ένας πίνακας αποτελεσμάτων στην Κοινή έκθεση για την απασχόληση και τους σχετικούς δείκτες στη διαδικασία πολιτικού συντονισμού.

Στόχος είναι οι πράξεις αυτές να τεθούν σε χρήση ήδη το 2014.

Οι ηγέτες επιβεβαίωσαν ότι ο συντονισμός των οικονομικών και κοινωνικών πολιτικών και των πολιτικών απασχόλησης θα ενισχυθεί, με πλήρη σεβασμό ωστόσο στις εθνικές αρμοδιότητες. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο υπογράμμισε εξάλλου τη σημασία του κοινωνικού διαλόγου τόσο σε

επίπεδο κρατών μελών όσο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο ώστε να ενισχυθεί η οικείωση των συμπερασμάτων και των συστάσεων του Ευρωπαϊκού εξαμήνου.

Μακροοικονομική εποπτεία στη ζώνη του ευρώ

Οι ηγέτες επικρότησαν την οριστική έκδοση από το Συμβούλιο των κανόνων για τον ενιαίο εποπτικό μηχανισμό. Τόνισαν ότι επείγει η ολοκλήρωση της τραπεζικής ένωσης. Οι ηγέτες επανεπιβεβαίωσαν ότι συμφώνησαν σχετικά με τις ρυθμίσεις περί ψηφοφορίας στον κανονισμό για την Ευρωπαϊκή Αρχή τραπεζών (ΕΑΤ) που αποτυπώνουν την αρχή της μη δημιουργίας διακρίσεων μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά την τραπεζική εποπτεία και εξασφαλίζουν την κατάλληλη ισορροπία μεταξύ των συμμετεχόντων και των μη συμμετεχόντων κρατών μελών.

Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) θα εκπονήσει σύντομα μία περιεκτική αξιολόγηση των πιστωτικών ιδρυμάτων στις συμμετέχουσες χώρες στον ενιαίο εποπτικό μηχανισμό. Τα κράτη μέλη αυτά αναμένεται να εκπονήσουν συντονισμένη ευρωπαϊκή προσέγγιση και να προβούν στις απαραίτητες ρυθμίσεις σε εθνικό επίπεδο. Μετά την αξιολόγηση θα πραγματοποιηθούν δοκιμές αντοχής των τραπεζών στο σύνολο της Ε.Ε. Οι ηγέτες έκριναν ότι αυτό αποτελεί σημαντικό βήμα προς την ενίσχυση της εμπιστοσύνης στον τραπεζικό τομέα της Ε.Ε. και την αποκατάσταση των φυσιολογικών δανειοδοτικών προϋποθέσεων για

στις εκλογές για την θέση του κυβερνήτη της περιοχής Banská Bystrica νικώντας τον υποψήφιο του κυβερνώντος κεντροαριστερού κόμματος. Ο Πρόεδρος της Σλοβακίας Ivan Gašparovič δήλωσε ότι «εξεπλάγη από το αποτέλεσμα» και το χαρακτήρισε «μια προειδοποίηση για τους πολιτικούς να μην αδιαφορούν για τα προβλήματα που οι πολίτες αντιμετωπίζουν για μεγάλα χρονικά διαστήματα».

Οι ακτιβιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και οι εβραϊκές ομάδες έκρουσαν τον κώδωνα του κινδύνου για την εκλογή του Kotleba. Με έδρα το Παρίσι το Ευρωπαϊκό Εβραϊκό Κογκρέσο κάλεσε τους ηγέτες της ΕΕ να «αντιστρέψουν τη δυναμική πορεία από τα νεοναζιστικά πολιτικά κόμματα στην Ευρώπη πριν να είναι πολύ αργά.»

τις επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά. Κάλεσαν την Ευρωμάδα να οριστικοποιήσει τις απαραίτητες κατευθυντήριες γραμμές για τον Ευρωπαϊκό μηχανισμό σταθερότητας ώστε να είναι δυνατή η άμεση ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών.

Ένα άλλο στοιχείο της τραπεζικής ένωσης είναι ο Ενιαίος μηχανισμός εξυγίανσης. Οι ηγέτες ζήτησαν να εγκριθεί εντός του έτους η οδηγία για την ανάκαμψη και εξυγίανση των τραπεζών και η οδηγία για το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων. Το Συμβούλιο αναμένεται να καταλήξει σε γενική προσέγγιση σχετικά με την πρόταση για Ενιαίο μηχανισμό εξυγίανσης εντός του έτους, ώστε να μπορεί να εγκριθεί πριν από το πέρας της τρέχουσας νομοθετικής περιόδου.

Ανατολική εταιρική σχέση

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο προσβλέπει στη σύνοδο κορυφής της Ανατολικής Εταιρικής Σχέσης στο Βίλνιους της Λιθουανίας που θα πραγματοποιηθεί στις 28 και 29 Νοεμβρίου 2013. Η ΕΕ ελπίζει να μπορέσει να πραγματοποιήσει σημαντικές ενέργειες, όπως ειδικότερα την υπογραφή της συμφωνίας σύνδεσης με την Ουκρανία, εφόσον σημειωθεί αποφασιστική δράση και απτή πρόοδος σε σχέση με τα σημεία αναφοράς της ΕΕ. Η ΕΕ είναι εξάλλου πρόθυμη να μονογράψει παρόμοιες συμφωνίες με τη Δημοκρατία της Μολδαβίας και τη Γεωργία.

Μετά από τις πρόσφατες ανθρώπινες τραγωδίες στη Μεσόγειο, οι ηγέτες συζήτησαν τρόπους ώστε να μην ξανασυμβούν

τέτοιες τραγωδίες. "Οι τρεις αρχές, τρεις αξίες, που τονίσαμε σήμερα μαζί - πρόληψη, προστασία, αλληλεγγύη- θα αποτελέσουν γνώμονα για όλες μας τις εργασίες. Όλοι οι ηγέτες συμφώνησαν να μοιραστούν τις ευθύνες με τα κράτη μέλη που πλήττονται περισσότερο από τις μεταναστευτικές ροές", είπε ο κ. Herman Van Rompuy.

Τονίσθηκαν τα εξής μέτρα:

- ενισχυμένη συνεργασία με τις χώρες καταγωγής και διέλευσης μεταναστών
- συνεργασία με διεθνείς οργανισμούς όπως η Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους πρόσφυγες (UNHCR) και ο Διεθνής Οργανισμός Μετανάστευσης (IOM)
- ενισχυμένη καταπολέμηση της παράνομης διακίνησης και εμπορίας ανθρώπων
- ταχεία εφαρμογή του νέου Ευρωπαϊκού Συστήματος Επιτήρησης των Συνόρων (EUROSUR).

Η νεοσυσταθείσα ομάδα δράσης για τη Μεσόγειο θα προσδιορίσει δράσεις προτεραιότητας για την αποτελεσματικότερη χρήση των ευρωπαϊκών πολιτικών και μέσωσ και θα υποβάλει έκθεση στο Συμβούλιο ΔΕΥ του Δεκεμβρίου προκειμένου να ληφθούν επιχειρησιακές αποφάσεις.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θα επανεξετάσει τα θέματα αούλου και μετανάστευσης τον Ιούνιο 2014.

Παρακολουθήσεις

Οι ευρωπαίοι αρχηγοί κρατών και

κ υ β ε ρ ν ή σ ε ω ν πραγματοποίησαν δήλωση σχετικά με τις πρόσφατες εξελίξεις όσον αφορά τις ανησυχίες για τις πιθανές παρακολουθήσεις. Τονίζοντας τις στενές σχέσεις μεταξύ της Ευρώπης και των ΗΠΑ, αναφέρθηκε ότι η εταιρική σχέση μεταξύ τους πρέπει να βασίζεται στο σεβασμό και την εμπιστοσύνη, όπως και όταν πρόκειται για συνεργασία μεταξύ μυστικών υπηρεσιών. Η Γαλλία και η Γερμανία προτίθενται να ζητήσουν διμερείς συμφωνίες με τις ΗΠΑ προκειμένου να συνάψουν συμφωνία σχετικά με τις αμοιβαίες σχέσεις στον τομέα αυτό. Οι υπόλοιπες χώρες της Ε.Ε. μπορούν να ενταχθούν στην πρωτοβουλία.

* <http://www.european-council.europa.eu/home-page/highlights/european-council-focus-on-the-the-digital-economy?lang=el>

«Οι κανόνες διαφάνειας της Ε.Ε. για τις τράπεζες έχουν καθυστερήσει»*

Οι υπουργοί Οικονομικών απέτυχαν να καταλήξουν σε πολιτική συμφωνία για την επιβολή κανόνων για τις τράπεζες με μεγαλύτερη διαφάνεια. Τόσο το Λουξεμβούργο όσο και η Αυστρία τίθενται εναντίον αυτού του μέτρου το οποίο θα επιτρέψει στις κυβερνήσεις να συλλέξουν πληροφορίες σχετικά με το εισόδημα από ξένους λογαριασμούς. Η πολιτική συμφωνία σχετικά με το σχέδιο πρότασης για τη φορολόγηση των εισοδημάτων από αποταμιεύσεις απαιτεί την πλήρη υποστήριξη και των εικοσοκτώ υπουργών. Ο υπουργός οικονομικών του Λουξεμβούργου Luc Frieden υπερασπίστηκε τη θέση της χώρας του να μην τεθεί σύντομα τέλος στο τραπεζικό απόρρητο. «Για κάποιους το Λουξεμβούργο είναι απλώς ένα μέρος όπου μπορούν να κρύψουν τα (αδήλωτα) χρήματά τους, και αυτό είναι λάθος», δήλωσε σε δημοσιογράφους στις Βρυξέλλες. Το Λουξεμβούργο ζητεί κανόνες μεγαλύτερης διαφάνειας για τους τραπεζικούς λογαριασμούς αρκεί να συνυπογράψουν και η Ελβετία, το Λιχτενστάιν, το Μονακό, η Ανδόρα και το Σαν Μαρίνο. Οι ηγέτες της Ε.Ε. στη Σύνοδο Κορυφής τον περασμένο Μάιο είχαν συμφωνήσει να καταλήξουν σε μια πολιτική απόφαση πριν από το 2014.

Αλλά ο Luc Frieden, ο οποίος διανύει τις τελευταίες ημέρες της θητείας του ως υπουργός Οικονομικών, δήλωσε ότι «οι κανόνες που πρέπει να υιοθετηθούν, πρέπει να είναι διεθνείς. Το ίδιο ισχύει αν θέλουμε να καταστεί αποτελεσματική η καταπολέμηση της φορολογικής απάτης». Όλα τα άλλα κράτη μέλη θέλουν να επιβάλουν μια αυτόματη

ανταλλαγή πληροφοριών για προσωπικούς λογαριασμούς ταμειευτηρίου, σύμφωνα με την αναθεώρηση της φορολογικής οδηγίας που κατέθεσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πριν από το τέλος του έτους.

Ο Luc Frieden δήλωσε ότι η επόμενη κυβέρνηση του Λουξεμβούργου θα εφαρμόσει τους κανόνες στις αρχές του 2015. Ο αρμόδιος Επίτροπος της Ε.Ε. για τη φορολογία Algirdas Semeta δήλωσε ότι το Λουξεμβούργο και η Αυστρία πρέπει να αναγνωρίσουν την παγκόσμια τάση προς την αυτόματη ανταλλαγή φορολογικών πληροφοριών. Ο Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ) και το G20 έχουν δηλώσει ότι αυτό το σύστημα θα είναι το μελλοντικό διεθνές πρότυπο. «Η εποχή του τραπεζικού απορρήτου φτάνει στο τέλος της», δήλωσε ο Algirdas Semeta. Σημείωσε ότι η Ελβετία, το Λιχτενστάιν και η Σιγκαπούρη έχουν υπογράψει συμφωνίες με τις ΗΠΑ. Η Ελβετία συμφώνησε επίσης με τα πρότυπα που ορίζονται από τον ΟΟΣΑ. «Η Ε.Ε. δεν κάνει πλέον την πρώτη κίνηση, ο κόσμος έχει ήδη προχωρήσει και η Ε.Ε. δεν πρέπει να μείνει πίσω», δήλωσε ο Algirdas Semeta.

Οι υπουργοί συζήτησαν επίσης τρόπους για την καταπολέμηση της απάτης και του ξεπλύματος χρημάτων. Οι νομοί των ναρκωτικών και άλλες εγκληματικές συμμορίες εκμεταλλεύονται τους σκοτεινούς κανόνες ιδιοκτησίας που τους επιτρέπουν να «καθαρίσουν» το βρώμικο χρήμα μέσω εταιρειών. Οι ανώνυμες εταιρείες είναι νομικά πρόσωπα που έχουν συσταθεί για να κρύβουν την ταυτότητα του ιδιοκτήτη τους, επίσης γνωστές ως «επιχειρήσεις φαντάσματα».

Όμως, το Ηνωμένο Βασίλειο με την υποστήριξη της Γαλλίας και της Ιταλίας επιθυμούν να εξαλείψουν αυτή την πρακτική με τη δημοσιοποίηση του «δικαιούχου»

της εταιρείας, όταν αυτή σ χ η μ α τ ί ζ ε τ α ι . Ο Πρωθυπουργός της Βρετανίας David Cameron ανακοίνωσε τον Οκτώβριο ότι το Ηνωμένο Βασίλειο θα δημιουργήσει ένα κεντρικό δημόσιο μητρώο με πληροφορίες ιδιοκτησίας για τους εταιρικούς δικαιούχους, ενδεχομένως, το προσεχές έτος. Ο David Cameron, σε επιστολή που απέστειλε στον επικεφαλής του Συμβουλίου της Ε.Ε. Herman Van Rompuy, δήλωσε ότι η νέα οδηγία της Ε.Ε. Επιτροπής για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες θα πρέπει να περιλαμβάνει κανόνες που θα υποχρεώνουν τα κράτη μέλη να πράξουν το ίδιο. «Πιστεύω ότι αυτό θα αποδειχθεί ένα σημαντικό βήμα για τον εκ των έσω έλεγχο του εταιρικού α π ο ρ ρ ή τ ο υ » . Ο Χρηματοδοτικός Συνασπισμός για τη διαφάνεια, μια ομάδα ΜΚΟ υπέρ της διαφάνειας, ανέφερε ότι τέτοιου είδους μητρώα «θα καταστήσουν πολύ πιο δύσκολη την κατάχρηση του χρηματοπιστωτικού συστήματος της Ευρώπης. Ωστόσο, οι απόψεις των κρατών μελών εξακολουθούν να διστανται σχετικά με το θέμα.

*Nielsen N., "EU bank transparency rules delayed", 16/11/2013 στο euobserv.com/economic/122126

Εργαστήριο Ευρωπαϊκής Ενοποίησης και Πολιτικής

Institute of European Integration and Policy

ΞΕΝΟΣ ΤΥΠΟΣ

Αγγλικός Τύπος

Ο βρετανικός τύπος, αυτό το διήμερο, εστιάζει για ακόμη μία φορά στην οικονομική κρίση. Αναφέρεται σε επίσημα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σύμφωνα με τα οποία η ανεργία μεταξύ των 17 χωρών της Ευρωζώνης παρέμεινε αμετάβλητη το μήνα Αύγουστο 2013. Από ανώτερους αξιωματούχους αυτό εκλαμβάνεται ως ένδειξη ότι η οικονομία της ευρωζώνης σταθεροποιείται μετά από τη μεγαλύτερη ύφεση όλων των εποχών όπως έχει πλέον χαρακτηριστεί. Συγκεκριμένα, η Eurostat, αναφέρει ότι η ανεργία παρέμεινε αμετάβλητη στο 12%. Ενδιαφέρον προκαλούν οι τεράστιες αποκλίσεις μεταξύ των κρατών μελών όπως για παράδειγμα η Γερμανία, η οποία εμφανίζεται με ποσοστό ανεργίας 5,2%, σε αντίθεση με την Ελλάδα και την Ισπανία, οι οποίες εμφανίζουν σε ανεργία πάνω από το ένα τέταρτο του εργατικού τους δυναμικού.

Υποστηρίζει ο αγγλικός τύπος ότι ο εφιάλτης της ευρωζώνης φαίνεται να φθάνει στο τέλος όπως προκύπτει από τη δραματική μείωση των ελλειμμάτων της Ελλάδας, της Πορτογαλίας, της Ιρλανδίας και της Ισπανίας τα τελευταία χρόνια. Ιδιαίτερα για την ελληνική οικονομία, η οποία έχει συρρικνωθεί κατά 20% από το 2009, ο αγγλικός τύπος αναγνωρίζει την επίτευξη ανάπτυξης ως ένδειξη ότι η ύφεση έχει αρχίσει να υποχωρεί. Επιπλέον και άλλοι οικονομικοί δείκτες δείχνουν βελτίωση, όπως για παράδειγμα η μείωση του κόστους δανεισμού της Ιταλίας και της Ισπανίας όπου παρ'ολίγοννα απειλήσει τις ισορροπίες εντός της ευρωζώνης. Ωστόσο η κρίση απεφεύχθη όταν ο πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας Mario Draghi παρενέβη το περασμένο καλοκαίρι για να καθησυχάσει τις αγορές.

Ο αγγλικός τύπος αναφέρεται επίσης και στις δηλώσεις του πρωθυπουργού για έξοδο της ελληνικής κυβέρνησης από τη χρόνια ύφεση κατά την παρουσίαση του προϋπολογισμού για το οικονομικό έτος 2014 στο ελληνικό κοινοβούλιο. Πιο συγκεκριμένα, ο πρωθυπουργός ανακοίνωσε για το νέο έτος ρυθμό ανάπτυξης της χώρας κατά 0.6%. Παράλληλα η Guardian τονίζει ότι το ποσοστό ανεργίας στην Ελλάδα έχει αγγίξει πλέον το 27% ενώ το επίπεδο φτώχειας έχει εκτοξευθεί όπως προαναφέρθηκε.

Στον αντίποδα, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο σε μία από τις εκδόσεις του World Economic Outlook εκφράζει αμφιβολίες σχετικά με τη βιωσιμότητα αυτών των βελτιώσεων στην ευρωζώνη και υποστηρίζει ότι η βελτίωση των δεικτών αυτών είναι αποτέλεσμα μιας κυκλικής ύφεσης στην Ευρώπη παρά αποτέλεσμα των διαρθρωτικών βελτιώσεων. Το κύριο συμπέρασμα που προκύπτει είναι ότι μπορεί η άμεση κρίση να έχει προς στιγμή αντιμετωπιστεί ωστόσο τα διαρθρωτικά προβλήματα εντός της ευρωζώνης δεν έχουν επί της ουσίας επιλυθεί. Εκφράζονται βέβαια και πιο απαισιόδοξες απόψεις σύμφωνα με τις οποίες η Ευρωπαϊκή Ένωση δε θα καταφέρει να ανταπεξέλθει μακροπρόθεσμα με ένα κοινό νόμισμα. Για την ακρίβεια οι Financial Times υποστηρίζουν ότι ο μεγαλύτερος κίνδυνος που μπορεί να κληθεί να αντιμετωπίσει η ευρωζώνη την επόμενη δεκαετία είναι μια μακρά περίοδος συνεχούς αποπληθωρισμού. Ο Francois Heisbourg εκφράζει το φόβο ότι η κρίση στην ευρωζώνη θα μπορούσε να καταστρέψει την ΕΕ, ένα project που θεωρεί πολύ πιο χρήσιμο από τη δυσλειτουργική -όπως τη χαρακτηρίζει- νομισματική ένωση.

- ◆ “Eurozone economy stabilising as unemployment remains at steady 12%”, The Independent, 01/10/2013.
- ◆ “Greek government insists end of austerity is in sight”, The Guardian, 21/11/2013.
- ◆ “The economic nightmare may not be over for Europe”, The Independent, 13/10/2013.
- ◆ “Worry about the euro, not the European Union”, Financial Times, 03/11/2013.

Γαλλικός τύπος

Σύμφωνα με δημοσίευμα του γαλλικού τύπου, ο προϋπολογισμός του 2014 έπρεπε να μειωθεί κατά 9,4% σε σύγκριση με το 2013, γεγονός που αντικατοπτρίζει τους χρηματοδοτικούς περιορισμούς στην Ένωση. Σύμφωνα με ανακοίνωση της Ε. Επιτροπής, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζητούσε €1,4 δισ. περισσότερα και κλήθηκε να βρει έναν συμβιβασμό: ο προϋπολογισμός του 2014 προβλέπει πληρωμές 135,5 δισ., έναντι 136,4 δισ. που ήθελε το ΕΚ. Ο υπουργός οικονομικών της Λιθουανίας Algimantas Rimkuna αναφέρθηκε στη χρηματοδότηση των τομέων προτεραιότητας, όπως είναι η οικονομική ανάπτυξη, η απασχόληση και η ανθρωπιστική βοήθεια,

συμπεριλαμβανομένων περισσότερων πιστώσεων για τους Σύριους πρόσφυγες. Σύμφωνα με άλλο δημοσίευμα του γαλλικού τύπου, εκπρόσωποι του Εθνικού Μετώπου (Γαλλία), της Λίγκας του Βορρά (Ιταλία), των Σουηδών Δημοκρατών, του Vlaams Belang (Βέλγιο) και το uSNS (Σλοβακία) βρέθηκαν στις 14 Νοεμβρίου στη Βιέννη, με πρωτοβουλία του FPÖ (Αυστρία), για να συζητήσουν «για τη διαμόρφωση μιας συμμαχίας που θα θέτει τα ζητήματα της Ευρώπης με ορθό τρόπο», σύμφωνα με δηλώσεις του ηγέτη του κόμματος FPÖ Heinz - Christian Strache. Επισημαίνεται ότι το Ολλανδικό κόμμα PVV του Geert Wilders δεν ήταν παρόν αλλά οι ηγέτες του κόμματος FPÖ και του PVV θα συναντηθούν τις προσεχείς ημέρες. Το αυστριακό FPÖ ανακοίνωσε ότι συγκέντρωσε τα απαραίτητα επτά κόμματα και τους 25 υποψήφιους για να σχηματίσουν μια ευρωπαϊκή κοινοβουλευτική ομάδα μετά τις ευρωπαϊκές εκλογές του Μαΐου 2014, με την ελπίδα να γίνουν η «τρίτη δύναμη» στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και να αλλάξουν την τρέχουσα πορεία της Ένωσης. Η συμμαχία ζητεί «τη διατήρηση της εθνικής κυριαρχίας ενάντια στον συγκεντρωτισμό των Βρυξελλών» και «τη διατήρηση της πολιτιστικής ταυτότητας των λαών της Ευρώπης ενάντια στη μαζική μετανάστευση και τον εξισλαμισμό της Ευρώπης», δήλωσε ο επικεφαλής του FPÖ, υπογραμμίζοντας τις χριστιανικές ρίζες της Ευρώπης.

Άλλα δημοσίευματα του γαλλικού τύπου ασχολήθηκαν με τις τοπικές εκλογές στο Κοσσυφοπέδιο. Επισημάνθηκε ότι οι Σέρβοι ενθαρρύνθηκαν για πρώτη φορά από το Βελιγράδι να συμμετάσχουν στις δημοτικές εκλογές σε ολόκληρο το Κοσσυφοπέδιο. Παρά τα επεισόδια στα εκλογικά τμήματα στο βόρειο τμήμα της διηρημένης πόλης Mitrovica «είναι απολύτως σαφές ότι η Σερβία κατέβαλε κάθε δυνατή προσπάθεια για να διασφαλίσει ότι αυτές οι εκλογές θα είναι καλά οργανωμένες και ότι η συμμετοχή θα είναι μεγάλη», δήλωσε ο υπουργός Εξωτερικών της Σουηδίας Carl Bildt. Στη Σερβία η επιθυμία και η ανάγκη για τη συμμετοχή στην Ευρωπαϊκή Ένωση συμπορεύονται, ακόμα και για παλιούς εθνικιστές, όπως είναι για παράδειγμα ο Aleksandar Vucic, σημερινός Πρόεδρος του SNS (το Σερβικό Προοδευτικό Κόμμα) και πρώην μέλος της κυβέρνησης κατά την Προεδρία του Slobodan Milosevic, με το 70%, περίπου, των μελών του κόμματος να είναι πλέον φιλοευρωπαίοι. Το ερώτημα είναι αν η μεταστροφή αυτή συνοδεύεται από μια μεταστροφή νοοτροπίας. Η απαγόρευση, τον περασμένο μήνα, ενός Gay Pride με το σκεπτικό ότι θα μπορούσε να υπάρξει επίθεση από εξτρεμιστές είναι ενδεικτική. Η Σερβία θέλει να δείξει ότι αυτό που έχει να προσφέρει στην Ευρώπη δεν είναι φθηνό εργατικό δυναμικό, στα πρότυπα της Βουλγαρίας ή της Ρουμανίας, αλλά εργατικό δυναμικό μορφωμένο από τα Πανεπιστήμια της χώρας που κατέχουν υψηλή θέση στη λίστα της Σαγκάης. Δεν είναι τυχαίο ότι η Microsoft έχει ανοίξει στο Βελιγράδι ένα ερευνητικό κέντρο που απασχολεί 150 νέους ερευνητές, όλοι με βραβεία αριστείας στα μαθηματικά, μηχανικούς ή διδάκτορες ηλεκτρονικών υπολογιστών. «Η κυβέρνηση θέλει να μας κάνει να πιστέψουμε ότι η Σερβία έχει γίνει μια σύγχρονη χώρα με υψηλά εξειδικευμένο εργατικό δυναμικό», δήλωσε ο Radomir Diklic, Πρέσβης της Σερβίας στις Βρυξέλλες. Πρόσθεσε «Ωστόσο, το Βελιγράδι δεν είναι Σερβία. Η υπόλοιπη οικονομία είναι κατεστραμμένη. Όταν κλείνει ένα εργοστάσιο, πρώτα φεύγουν οι μηχανικοί και στη συνέχεια ακολουθούν οι εκπαιδευτικοί, με τα σχολεία να χάνουν την ποιότητά τους».

- ◆ Despic-Popovic H., "La Serbie cède à la force d'attraction européenne", Libération, 6/11/2013
- ◆ "L'extrême droite veut remettre l'Europe dans le droit chemin", Libération, 18/11/2013.
- ◆ "UE : les 28 trouvent un compromis sur le budget 2014", Libération, 12/11/2013.
- ◆ "Nucléaire iranien: un accord peut être conclu prochainement", Le Monde, 7/11/2013
- ◆ Ricard P. & Schulz M., "Pourquoi je suis candidat à la présidence de la Commission européenne", Le Monde, 3/11/2013

ΤΑ ΜΕΛΗ ΔΕΠ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΥΠΟ

Θάνος Βερέμης: «Επετειακό» Η Καθημερινή 17 Νοεμβρίου 2013

Ο ομότιμος καθηγητής Θάνος Βερέμης σε άρθρο του με τον παραπάνω τίτλο μεταξύ άλλων αναφέρει:

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

13/12/2013: Το Παρατηρητήριο για την Κρίση του Ελληνικού Ιδρύματος Ευρωπαϊκής & Εξωτερικής Πολιτικής (ΕΛΙΑΜΕΠ) πραγματοποίησε το 1ο Ετήσιο Συνέδριο με θέμα «**Μετά τη Λιτότητα: Πολιτική και Πολιτικές για την κρίση στην Ελλάδα και την Ευρωζώνη**». Το πρώτο μέρος του συνεδρίου αξιολόγησε την αντιμετώπιση της κρίσης στην ευρωζώνη. Στο πρώτο πάνελ, διεθνώς καταξιωμένοι ειδικοί των χωρών της ευρωπαϊκής περιφέρειας αξιολόγησαν τα προγράμματα προσαρμογής που έχουν εφαρμοστεί στις χώρες τους. Ακολούθησε κεντρική ομιλία με θέμα: «Αξιολογώντας την Αντίδραση της Ευρωζώνης στην Κρίση», από τον Philippe Legrain, Επικεφαλής της Ομάδας Ανάλυσης του Γραφείου Συμβούλων Ευρωπαϊκής Πολιτικής (ΒΕΡΑ) της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Το δεύτερο μέρος του συνεδρίου εστίασε στην ελληνική κρίση. Στο πρώτο πάνελ του δεύτερου μέρους διακεκριμένοι έλληνες ειδικοί παρουσίασαν τις δυνατότητες και προκλήσεις της ανάκαμψης της ελληνικής οικονομίας. Το συνέδριο έκλεισε με μια ελεύθερη συζήτηση, όπου ακαδημαϊκοί και διανοητές προσπάθησαν να απαντήσουν στο ερώτημα: «Είναι δυνατή η εθνική συναίνεση στην Ελλάδα;».

Εργαστήριο Ευρωπαϊκής Ενοποίησης και Πολιτικής

Institute of European Integration and Policy

Το Πολυτεχνείο υπήρξε ορόσημο για μια γενιά Ελλήνων που έζησε έκτοτε με την εντύπωση, ή μάλλον την πεποίθηση, ότι είχε με το θάρρος της κατεβάσει τη στρατιωτική δικτατορία από την εξουσία. Στην πραγματικότητα, το γεγονός υπονόμωσε την εξουσία του Γεωργίου Παπαδόπουλου, αλλά έφερε τον φανατικό Δημήτριο Ιωαννίδη στα πράγματα ώστε να επιχειρήσει την απονενομημένη δολοφονία του προέδρου Μακαρίου. Τα υπόλοιπα είναι γνωστά και η δικτατορία κατέρρευσε ενώπιον επικείμενης σύγκρουσης με την Τουρκία, για την οποία ήταν ελάχιστα προετοιμασμένη.

Οι αγωνιστές του Πολυτεχνείου ξαναφάνηκαν στην κατοπινή πολιτική ζωή χωρίς όμως να δρέψουν δάφνες. Πρόκειται για μια γενιά που διεκδίκησε την ανταμοιβή της για τις υπηρεσίες που προσέφερε στο έθνος χωρίς όμως να γίνει πρότυπο συμπεριφοράς για τους επιγενομένους.

Τι μένει από τον μύθο του Πολυτεχνείου σήμερα; Μια σειρά από λιγότερο ή περισσότερο επεισοδιακούς επетеιακούς εορτασμούς που έδιναν την ευκαιρία σε κόμματα τα οποία δεν είχαν καμία ανάμειξη, ή δεν υπήρχαν καν την εποχή εκείνη, να διεκδικήσουν λίγη από τη δόξα της εξέγερσης.

Το χειρότερο κατάλοιπο της παράδοσης αυτής υπήρξαν οι επιδρομές των ορδών από τα γειτονικά Εξάρχεια, οι οποίες κάποια στιγμή επέλεξαν, όπως όλοι οι βάρβαροι, να εγκατασταθούν μέσα στον κτιριακό χώρο και, αν δεν απατώμαι, εκεί βρίσκονται ακόμα με το αυτόκλητο δικαίωμα της χρησικτησίας.

Η προβληματική συνεπώς παράδοση, που, δυστυχώς, προήλθε από το σημαντικό αυτό γεγονός, ήταν η σύγχυση της έννοιας της ελευθερίας με την ελευθεριότητα. Με την κατάλυση της αυταρχικότητας των συνταγματαρχών, πολλοί Έλληνες αισθάνθηκαν ότι κέρδισαν διά παντός το δικαίωμα να ερμηνεύουν τους νόμους κατά τη βούληση και τα συμφέροντά τους. Από τη φοροδιαφυγή ως τα καβαλημένα από τα αυτοκίνητα πεζοδρόμια, η μεταπολιτευτική ανομία συντρόφευσε την περίοδο με τις μεγαλύτερες ελευθερίες που γνώρισε ποτέ ο μέσος Έλληνας πολίτης. Ίσως μια χώρα ασυνήθιστη στην ανοχή του κράτους μέθυσε από την ατιμωρησία των τελευταίων δεκαετιών και θυμίζει ένα μικρό παιδί που δοκιμάζει διαρκώς τα όρια ανοχής των γονιών του. Από το γκράφιτι σε δημόσια και ιδιωτικά κτίρια, στην καταστροφή αγαλμάτων (Κοραΐς) και ανδριάντων, τις φωτιές στο Αττικόν και τις ανθρωπίνες ζωές στη Μαρφίν, ως τις καταλήψεις και τη λεηλασία των ΑΕΙ. Αφθονη ελευθερία χωρίς λογοδοσία.

Θυμάμαι πάντοτε τον Ηρόστρατο - πρύτανη του Πολυτεχνείου που δεν επέτρεπε, ως αριστερός, την είσοδο της πυροσβεστικής στο καιόμενο κτίριο του Πολυτεχνείου και κατέληξε στους Ανεξάρτητους Έλληνες και στον κ. Καμμένο.

Το Πολυτεχνείο αποτελεί πραγματική τομή στην ιστορία των νεοελληνικών νοοτροπιών: – Απελευθέρωσε πολλούς από την τυραννία των απαγορεύσεων και των αναστολών τους, χωρίς να τους διδάξει το σεβασμό στο κράτος δικαίου, που αποτελεί εγγύηση για την ομαλή λειτουργία της Δημοκρατίας. Χαρακτηριστικό παράδειγμα επιλεκτικής αποδοχής ή μη των νόμων έχουμε μπροστά στα μάτια μας σήμερα με το κλειστό Πανεπιστήμιο Αθηνών και το φαινόμενο του πρυτάνεως, που δηλώνει κατά καιρούς ότι περιφρονεί τον νόμο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, αν και ο νόμος υπερψηφίστηκε με το μεγαλύτερο ποσοστό που γνώρισε ποτέ η Βουλή των Ελλήνων.....

5/12/2013-23/1/2014: Το Ελληνικό Ίδρυμα Ευρωπαϊκής και Εξωτερικής Πολιτικής (ΕΛΙΑΜΕΠ) και το Ινστιτούτο Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων (ΙΔΟΣ) στο πλαίσιο του κοινού Προγράμματος Κατάρτισης που πραγματοποιούν, διοργανώνουν κύκλο σεμιναρίων ειδικά αφιερωμένο στην **Τουρκία**, κάθε Πέμπτη, με την ακόλουθη διάρθρωση: Μέρος Α΄: Εισαγωγή στο πολιτικό σύστημα της Τουρκίας: Τα πολιτικά κόμματα της Τουρκίας. Δομή και πολιτικές συμπεριφορές, Μέρος Β΄: Η Τουρκική κοινωνία σήμερα: Η αναδιαμόρφωση της τουρκικής κοινωνίας. Ο ρόλος του πολιτικού Ισλάμ στη σύγχρονη Τουρκία, Μέρος Γ΄: Η εξωτερική πολιτική: Η γεωπολιτική σημασία της Τουρκίας και οι σχέσεις με την ΕΕ και τις ΗΠΑ, Μέρος Δ΄: Η Τουρκία και οι γείτονές της: Η Τουρκία και οι σχέσεις της με τα Βαλκανικά κράτη και τη Μέση Ανατολή. Η πορεία των ελληνοτουρκικών σχέσεων και ο ρόλος της Τουρκίας στο Κυπριακό, Μέρος Ε΄: Η οικονομία της Τουρκίας: Τα προβλήματα και οι προοπτικές της οικονομίας. Η εξέλιξη των ελληνοτουρκικών οικονομικών σχέσεων, Μέρος ΣΤ΄: Η Τουρκία μεταξύ Ανατολής και Δύσης: Η διαρκής αναζήτηση/αιώρηση της Τουρκίας ανάμεσα σε δύο κόσμους. Προκλήσεις και επιλογές για το μέλλον της Τουρκίας. www.eliamep.gr

26/11/2013: Διοργανώθηκε ανοιχτή συζήτηση με θέμα: «**Οι ευρωπαϊκές ρίζες της ελληνικής κρίσης**» από το Κέντρο Ευρωπαϊκής Πληροφόρησης Europe Direct του Δήμου Αθηναίων σε συνεργασία με τις Εκδόσεις Κριτική, με αφορμή την έκδοση του

Π.Κ Ιωακειμίδης “Η νέα πολιτική πραγματικότητα στην Γερμανία”, Τα Νέα 8 Νοεμβρίου 2013

Ο καθηγητής Π.Κ Ιωακειμίδης σε άρθρο του με τον παραπάνω τίτλο υπογραμμίζει: Τί μπορεί να περιμένουν Ευρώπη, Ευρωπαϊκή Ένωση και Ελλάδα από τη νέα πολιτική πραγματικότητα στη Γερμανία με την κα. Μέρκελ να παραμένει στο τιμόνι της χώρας; Οπωσδήποτε όχι δραματικές αλλαγές. Η σταθερότητα και συνέχεια θα είναι τα χαρακτηριστικά της νέας πραγματικότητας, αν και με την διαφαινόμενη συμμετοχή των Σοσιαλδημοκρατών (SPD) στον κυβερνητικό συνασπισμό κάποια χαλάρωση στην πολιτική λιτότητας αναμένεται να υπάρξει.

Η Ευρωπαϊκή πολιτική της δημοσιονομικής πειθαρχίας/ λιτότητας της Γερμανίας δεν πρόκειται ουσιαστικά να αλλάξει για σειρά από σημαντικούς λόγους. Πρώτα απ’ όλα, αντίθετα με ό,τι πιστεύουν ή διατείνονται οι χώρες του Μεσογειακού νότου αλλά και άλλοι όπως αναλυτές, think tanks, κ.λπ., η Γερμανία πιστεύει ότι η πολιτική αυτή αποδεικνύεται πετυχημένη, αποδίδει. Το έγραψε πρόσφατα ο Β. Σόιμπλε στους Financial Times. Το διακηρύσσει σταθερά η ίδια η κα. Μέρκελ επικαλούμενη το γεγονός ότι η ευρωζώνη φαίνεται να βγαίνει από την ύφεση επιστρέφοντας σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, καθώς και το παράλληλο γεγονός ότι προβληματικές χώρες όπως Ελλάδα, Πορτογαλία, Ιρλανδία, κ.α., έχουν αρχίσει να καταγράφουν θετικές οικονομικές εξελίξεις οι οποίες για τους Γερμανούς οφείλονται στις μεταρρυθμίσεις που εφάρμοσαν και που θα πρέπει να συνεχισθούν. Αλλά πέρα από τη θεωρούμενη επιτυχία της ακολουθούμενης πολιτικής, υπάρχουν τουλάχιστον τρεις άλλοι παράγοντες που λειτουργούν περιοριστικά για μια σημαντική αλλαγή πλεύσης στην ευρωπαϊκή πολιτική από πλευράς Γερμανίας.

Πρώτον, το Συνταγματικό Δικαστήριο και οι περιορισμοί που επιβάλλει στην άσκηση της πολιτικής. Το Δικαστήριο έχει ουσιαστικά «φρενάρι» την ενοποιητική διαδικασία με τις αποφάσεις του. Και θα συνεχίσει στην ίδια γραμμή όταν τον επόμενο μήνα εκδόσει την απόφασή του πάνω στο πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) για την αγορά ομολόγων (ΟΜΤ). Να σημειωθεί εδώ ότι δύο θεσμοί στη Γερμανία δεν αμφισβητούνται με τίποτα καθώς απολαμβάνουν καθολικού σχεδόν σεβασμού: το Συνταγματικό Δικαστήριο και η Κεντρική Τράπεζα της χώρας (Bundesbank). Ο δεύτερος περιοριστικός παράγοντας στην αλλαγή πολιτικής βρίσκεται στο Κοινοβούλιο της χώρας (Bundestag) η σύνθεση του οποίου, παρά τις οποιεσδήποτε αλλαγές, παραμένει ως φαίνεται συνολικά εχθρική σε δραματικές αλλαγές που θα σηματοδοτούν απόκλιση από την πολιτική δημοσιονομικής πειθαρχίας, λιτότητας. Και, τέλος, ο τρίτος παράγοντας βρίσκεται στην κοινή γνώμη, το εκλογικό σώμα της χώρας που αντιτίθεται σε μια εναλλακτική πολιτική δημοσιονομικής χαλάρωσης. Ας μη λεισμονείται ότι η έννοια της δημοσιονομικής πειθαρχίας συνιστά για τη Γερμανία κάτι πολύ περισσότερο από οικονομική πολιτική. Συνιστά ηθικό αξίωμα, μέρος της πολιτικής κουλτούρας, του συλλογικού υποσυνείδητου της χώρας. Επομένως ας μη περιμένουμε δραματικές αλλαγές....

Θεόδωρος Κουλουμπής: “Που πάει η Τουρκία;”, Η Καθημερινή 3 Νοεμβρίου 2013

Ο ομότιμος καθηγητής Θεόδωρος Κουλουμπής σε άρθρο του με τον παραπάνω τίτλο αναφέρει:

Υστερα από δέκα χρόνια συνεχούς παραμονής στην εξουσία, ο Ταγίπ Ερντογάν (και το κόμμα του) εμφανίζει τα πρώτα σημάδια φθοράς και κόπωσης. Η Τουρκία, όλα αυτά τα χρόνια, υπό την αναμφισβήτητα χαρισματική προσωπικότητα του Τούρκου πρωθυπουργού, αναπτύχθηκε οικονομικά και σταθεροποιήθηκε πολιτικά. Η τουρκική περίπτωση χαρακτηρίστηκε διεθνώς ως ένα «πολιτικό και οικονομικό θαύμα», και η Τουρκία τοποθετήθηκε στην ομάδα των είκοσι οικονομικά ισχυρών του πλανήτη. Ταυτοχρόνως, θεωρήθηκε η πρώτη ισλαμική χώρα που κατάφερε να συμφιλώσει τη θρησκευτική της παράδοση με τα χαρακτηριστικά ενός δυτικού τύπου δημοκρατικού πολιτεύματος. Κορυφαίο επίτευγμα του

βιβλίου Ελληνική Κρίση και Ευρωπαϊκή Νεωτερικότητα που επιμελήθηκαν οι Α. Τριανταφυλλίδου, Ρ. Γρώπα, Χ. Κούκη. Στη συζήτηση συμμετείχαν οι: Ρουμπίνη Γρώπα, Σταύρος Ζουμπούλακης, Γιώργος Κατρούγκαλος, Μάνος Μασσαγγάνης, Μαρία Πετμεζίδου, Ιωάννης Τασσόπουλος και Άννα Τριανταφυλλίδου.

22&23/11/2013: Το Πρόγραμμα Εκπαίδευσης των Παιδιών της Μουσουλμανικής Μειονότητας στη Θράκη και το Ελληνικό Ίδρυμα Ευρωπαϊκής και Εξωτερικής Πολιτικής (ΕΛΙΑΜΕΠ) διοργάνωσαν στην Κομοτηνή ανοιχτό συνέδριο με θέμα: «**Η Συνθήκη της Λωζάννης 90 χρόνια μετά: Οι μειονοτικές ρυθμίσεις.**»

21/11/2013: η Κίνηση Πολιτών, η Διεθνής Διαφάνεια-Ελλάς, το ΕΛΙΑΜΕΠ, το IOBE και η Kantor διοργάνωσαν ανοιχτή συζήτηση με θέμα «**Πολιτικό Σύστημα και Συνταγματική Αναθεώρηση**» στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, στο πλαίσιο του προγράμματος του Megaron Plus. Στη συζήτηση συμμετείχαν οι κύριοι: Γεώργιος Δελλής, Καθηγητής Νομικής Παν/μίου Αθηνών, Ανδρέας Δρυμιάτης, Πολιτικός Μηχανικός – Σύμβουλος Επιχειρήσεων, Ηλίας Νικολακόπουλος, Καθηγητής Πολιτικής Επιστήμης Παν/μίου

Εργαστήριο Ευρωπαϊκής Ενοποίησης και Πολιτικής

Institute of European Integration and Policy

Ερντογάν ήταν ο αργός αλλά σταθερός περιορισμός του πανίσχυρου Κεραλικού κατεστημένου και η εξουδετέρωση των παρεμβάσεων του Στρατού στις πολιτικές εξελίξεις της Τουρκίας. Οι δίκες Εργκένεκον -όπως τις παρακολουθούμε εδώ και χρόνια- έχουν οδηγήσει στη φυλακή κορυφαία στελέχη των ενόπλων δυνάμεων, καθώς και άλλα επιφανή πολιτικά και κοινωνικά πρόσωπα, χωρίς να προκαλέσουν τη γνώριμη από το παρελθόν αντίδραση... ένα στρατιωτικό πραξικόπημα!

Τα πολιτικά προβλήματα του Ερντογάν -θορυβώδεις διαδηλώσεις στο πάρκο Γκεζί και στην πλατεία Ταξίμ- κλιμακώθηκαν παράλληλα με την έντονη τριβή στις σχέσεις της Τουρκίας με τον πρώην στρατηγικό της σύμμαχο, το Ισραήλ. Και, όλο και περισσότερο, στον διεθνή και τον εγχώριο Τύπο πολλαπλασιάζονται τα επικριτικά άρθρα που κατηγορούν το κόμμα Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης, και τον Τούρκο πρωθυπουργό προσωπικά, για μια προμελετημένη διολίσθηση προς τον αυταρχισμό και τη θεοκρατία. Έτσι έχουν αρχίσει να εμφανίζονται και τα πρώτα ρήγματα στις τάξεις του κυβερνητικού κόμματος, με τον πρόεδρο Γκιουλ να προβάλλεται ως ένα λογικό αντίβαρο στον «πεισματάρη και συγκρουσιακό» Ερντογάν.

Ως προς τις διεθνείς δραστηριότητες της Τουρκίας, η αυστηρή κριτική είναι έκδηλη εναντίον του Τούρκου υπουργού Εξωτερικών, Αχμέτ Νταβούτογλου. Η θεωρία του τελευταίου, περί «μηδενικών προβλημάτων» με όλους τους γείτονες, χαρακτηρίζεται στις μέρες μας ως πολιτική «μηδενικών επιτυχιών». Οι κατηγορίες για τεράστια λάθη προσανατολισμού που εκτοξεύονται εντός και εκτός Τουρκίας δεν έχουν τελειωμό: Π.χ., η στρατηγική της τουρκικής ένταξης στην Ευρωπαϊκή Ένωση φαίνεται να έχει σχεδόν παγώσει με δεδομένη την τουρκική αμφιθυμία ανάμεσα στην Ανατολή και τη Δύση. Οι φήμες για την αγορά κινεζικών πυραυλικών συστημάτων έχουν θορυβήσει την Ουάσιγκτον και κύκλους του ΝΑΤΟ. Οι ριζικές αλλαγές της λεγόμενης Αραβικής Ανοιξης δεν οδήγησαν τις χώρες των νοτιών ακτών της Μεσογείου να υιοθετήσουν το μοντέλο τουρκικού τύπου διακυβέρνησης όπως φαντασιωνόταν ο κ. Νταβούτογλου. Κορυφαίο παράδειγμα μας προσφέρει η Αίγυπτος, που - ύστερα από μια σύντομη περίοδο των Αδελφών Μουσουλμάνων στην εξουσία- επέστρεψε, μέσω πραξικοπήματος, σε μια στρατιωτικά ελεγχόμενη διακυβέρνηση. Αλλά, και στην περίπτωση της Συρίας, το βιαστικό στοιχείο της Αγκυρας υπέρ των πολεμίων του καθεστώτος του Μπασάρ αλ Ασαντ απονεύρωσε πλήρως τις επίσημες τουρκοσυριακές σχέσεις. Και η πρόσφατη αποδοχή της συριακής κυβέρνησης για την καταστροφή υπό διεθνή επιτήρηση των χημικών της οπλισμών φαίνεται να απομακρύνει την πτώση του καθεστώτος Ασαντ. Στην περίπτωση του Ιράν, ο νεοεκλεγμένος μετριοπαθής πρόεδρος Χασάν Ροχανί έχει ανοίξει προσηκτικά την πόρτα για απευθείας διαπραγματεύσεις με τις ΗΠΑ, μειώνοντας και εδώ την ανάγκη υπηρεσιών μεσολάβησης από την Αγκυρα.

Αθηνών και Φίλιππος Σπυρόπουλος, Καθηγητής Νομικής Πανεπιστημίου Αθηνών. Τη συζήτηση συντόνισε και συνόψισε ο ε.τ. Πρόεδρος του Συμβουλίου Επικρατείας, πρ. Πρωθυπουργός και Αντιπρόεδρος της Κίνησης Πολιτών, κ. Παναγιώτης Πικραμμένος.

Στα Βαλκάνια, οι μικρές και μεγαλύτερες χώρες έχουν προ καιρού επιλέξει τον δρόμο της ένταξης στους ευρωπαϊκούς θεσμούς, βάζοντας σε κάποια απόσταση τον τουρκικό εναγκαλισμό. Στην περίπτωση της Κύπρου, η στασιμότητα στις διακοινοτικές διαπραγματεύσεις, θα δώσει άλλη μια ευκαιρία στους Ευρωπαίους τουρκοσκεπτικιστές να τοποθετήσουν την τουρκική υποψηφιότητα στις ελληνικές καλένδες. Τέλος, οι ελληνοτουρκικές σχέσεις (τουλάχιστον στον οικονομικό τομέα) θα παραμείνουν κατά πάσα πιθανότητα στο απυρόβλητο....

Ναπολέον Μαραβέγιας, “Τι συμβαίνει με την Γαλλία;” Ελευθεροτυπία 25 Νοεμβρίου 2013

Ο καθηγητής Ναπολέον Μαραβέγιας σε άρθρο του με το παραπάνω τίτλο μεταξύ άλλων αναφέρει:

Η Γαλλία αποτελεί έναν από τους δύο πυλώνες του ευρωπαϊκού οικοδομήματος, τη δεύτερη μεγαλύτερη οικονομία της Ευρώπης μετά τη Γερμανία, μια χώρα με πλούσια πολιτιστική παράδοση, στην πρωτοπορία των κοινωνικών και πολιτικών διεργασιών που στη συνέχεια εξαπλώθηκαν σ’ ολόκληρο τον κόσμο.

Από τη Γαλλική Επανάσταση μέχρι τον Μάιο του 1968 και από το Λαϊκό Μέτωπο του 1936 μέχρι την εβδομάδα των 35 ωρών, η Γαλλία παραμένει πάντοτε πολύ διαφορετική σε σχέση με το γερμανικό και τον αγγλοσαξονικό κόσμο.

Σήμερα, η Γαλλία, η οποία υπήρξε ο εμπνευστής του ενιαίου νομίσματος, του ευρώ, με στόχο να κρατήσει τη Γερμανία στο ευρωπαϊκό σύστημα, φαίνεται να αντιστέκεται, αρνούμενη να «συμμορφωθεί» με την οικονομική πολιτική που διαμορφώνεται και εφαρμόζεται στην Ευρώπη με γερμανική πρωτοβουλία. Από την άλλη πλευρά, φαίνεται αδύναμη να προωθήσει μια εναλλακτική πρόταση οικονομικής πολιτικής σε ευρωπαϊκό επίπεδο περισσότερο ισορροπημένη μεταξύ πειθαρχίας και αλληλεγγύης, η οποία θα συνέβαλλε στο ξεπέρασμα της σημερινής κρίσης, κυρίως στις χώρες της Νότιας Ευρώπης.

Ιδιαίτερα μετά την εκλογή του Φ. Ολάντ, η Γαλλία θα μπορούσε να διαμορφώσει μια εναλλακτική σοσιαλδημοκρατική πρόταση για την οικονομική διακυβέρνηση της Ευρωζώνης μαζί με τις χώρες της Μεσογειακής Ευρώπης με τις οποίες, εξάλλου, είχε πάντοτε προνομιακές σχέσεις. Επιπλέον, στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού, οι ΗΠΑ, με την προεδρία Ομπάμα, έχουν παρόμοια αντίληψη για τον προσανατολισμό της οικονομικής πολιτικής με περισσότερη κοινωνική δικαιοσύνη σε σχέση με τη γερμανικής έμπνευσης ευρωπαϊκή οικονομική πολιτική.

Το ζήτημα είναι ότι η Γαλλία όχι μόνο δεν μπορεί να προωθήσει μια διαφορετική σοσιαλδημοκρατική αντίληψη για την ευρωπαϊκή οικονομική διακυβέρνηση, αλλά αντίθετα υφίσταται και συντονισμένη επίθεση, επειδή δεν ακολουθεί τις κατευθύνσεις της οικονομικής πολιτικής που έχουν πλέον κυριαρχήσει στην Ε.Ε. Αυξάνει τους φόρους, αντί να μειώνει περισσότερο τις δαπάνες για να πετύχει δημοσιονομική ισορροπία και δεν προχωρεί, με την ταχύτητα που θα ήθελε η κρατούσα οικονομική πολιτική, στη δημοσιονομική προσαρμογή, γιατί δεν αδιαφορεί για τις συνέπειες της προσαρμογής αυτής στα χαμηλότερα κοινωνικά στρώματα.

Χαρακτηρισμοί, όπως «μεγάλος ασθενής» της Ευρώπης, «ωρολογιακή βόμβα» στην καρδιά της Ευρώπης, όπως συχνά αναφέρουν μεγάλα διεθνή έντυπα, δεν δικαιολογούνται από τα μακροοικονομικά δεδομένα της γαλλικής οικονομίας, γιατί, εκτός από το υψηλό ποσοστό ανεργίας, δεν φαίνεται να είναι σε τόσο άσχημη κατάσταση. Το δημόσιο χρέος είναι σχετικά χαμηλό, το έλλειμμα στον προϋπολογισμό της είναι περίπου 4%, καλύτερο από αυτό της Μ. Βρετανίας και των ΗΠΑ, ενώ το ποσοστό αύξησης του ΑΕΠ ελάχιστα υπολείπεται από αυτό της Γερμανίας (1% περίπου) για το 2014.

Τι συμβαίνει, λοιπόν, με τη Γαλλία; Οι διεθνείς οίκοι αξιολόγησης υποβαθμίζουν την οικονομία της, αλλά οι διεθνείς αγορές ευτυχώς δεν συμμερίζονται τις ανησυχίες τους και συνεχίζουν να τη δανείζουν με χαμηλά επιτόκια, μη έχοντας καλύτερες επιλογές. Μήπως υπάρχει μια προσπάθεια διεθνών επιχειρηματικών συμφερόντων να πιέσουν για συμμόρφωση, όπως υποστηρίζει ο Ρ. Κρούγκμαν, ώστε και η Γαλλία να ακολουθήσει την ίδια κατεύθυνση οικονομικής πολιτικής, όπως όλες οι άλλες χώρες της Ευρώπης;

Αν είναι έτσι, δηλαδή, αν η οποιαδήποτε απόκλιση από την κρατούσα οικονομική πολιτική στην Ευρώπη, επιφέρει την κατακραυγή των διεθνών επιχειρηματικών συμφερόντων για μια

ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗ

Turkey Facing the Future. Politics in a Dynamic Society”, Middle East Mediterranean, ELIAMEP, May-August 2013.

Barnebeck Th., “How much did China’s WTO accession increase economic growth in resource-rich countries?”, CEPS Working Document, 03/10/2013.

Blockmans St. et. al., “EEAS 2.0: Recommendations for the amendment of Council Decision 2010/427/ EU on the European External Action Service”, CEPS Special Report, 13/11/2013.

Blockmans St., “Egypt and the EU: Where next?”, CEPS Commentary, 04/11/2013.

Blockmans St., “Vanishing lines in the sand – Why a new map of the Middle East is necessary”, CEPS Commentary, 01/10/2013.

Bond I., “Ukraine: Edging towards the EU?”, CER Insight, 24/10/2013.

Brady H., “The EU’s ‘yellow card’ comes of age: Subsidiarity unbound?”, CER Insight, 12/11/2013.

Carrera S., E. Guild and N. Hernanz, “Rule of law or rule of thumb? A New Copenhagen Mechanism for the EU”, CEPS Policy Brief, 20/11/2013.

CER Issue 93 December 2013/ January 2014, 29/11/2013.

Εργαστήριο Ευρωπαϊκής Ενοποίησης και Πολιτικής

Institute of European Integration and Policy

μεγάλη χώρα, όπως είναι η Γαλλία, τότε τα περιθώρια άσκησης μιας διαφορετικής οικονομικής πολιτικής στις λιγότερο ισχυρές χώρες του ευρωπαϊκού Νότου, οι οποίες, επιπλέον, έχουν σοβαρές μακροοικονομικές ανισορροπίες, στενεύουν ασφυκτικά και περιορίζουν την ελευθερία επιλογής τους....

ΑΠΟΔΕΛΤΙΩΣΗ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

- ◆ “A disunited Europe will struggle even to disintegrate”, Financial Times, 24/11/2013.
- ◆ “Austerity is wreaking havoc, but the left can unite to build a better Europe”, The Guardian, 27/11/2013.
- ◆ “Blame Europe’s policy makers for lost growth”, Financial Times, 13/10/2013.
- ◆ “Britain and France tangle in pre-summit spat over EU regulations”, Financial Times, 23/10/2013.
- ◆ “Britain’s eurosceptics are not yet ready for a fight”, Financial Times, 07/10/2013.
- ◆ “Brussels bureaucrats forced to take pay freeze after ECJ ruling”, Financial Times, 19/11/2013.
- ◆ “Brussels turns on Berlin to make it toe the eurozone line”, Financial Times, 12/11/2013.
- ◆ “Bulgaria’s human timebomb: Syria’s crisis hits EU’s poorest nation”, The Independent, 03/11/2013.
- ◆ “Clegg seeks to construct coalition of pro-Europeans”, Financial Times, 07/10/2013.
- ◆ “David Cameron launches attack on EU migration”, Financial Times, 26/11/2013.
- ◆ “EU allies ask Labour to clarify stance on referendum”, Financial Times, 12/11/2013.
- ◆ “EU and Canada agree on trade pact”, Financial Times, 18/10/2013.
- ◆ “EU and Russia accuse each other of blackmailing Ukraine”, Financial Times, 22/11/2013.
- ◆ “EU overrides objections to agree €135.5bn budget for 2014”, Financial Times, 12/11/2013.
- ◆ “EU puts brave face on ‘Eastern Partnership’”, Financial Times, 28/11/2013.
- ◆ “EU referendum plan unsettles Britain’s friends”, Financial Times, 19/11/2013.
- ◆ “EU struggles to wean former Soviet bloc off Russian energy”, Financial Times, 27/11/2013.
- ◆ “EU to lose sixth of young workers by 2025, study says”, Financial Times, 20/11/2013.
- ◆ “Europe needs to help Ukraine escape from Russia”, Financial Times, 24/11/2013.
- ◆ “Europe: United by hostility”, Financial Times, 15/10/2013.
- ◆ “Europe’s banks undervalued, says ECB deputy Vítor Constâncio”, Financial Times, 01/10/2013.
- ◆ “Europe’s workers should stay free”, Financial Times, 27/11/2013.
- ◆ “Eurozone economy stabilising as unemployment remains at steady 12%”, The Independent, 01/10/2013.
- ◆ “Eurozone unemployment remains stubbornly high”, Financial Times, 01/10/2013.
- ◆ “Eurozone youth unemployment reaches record high of 24.4%”, The Guardian, 29/11/2013.
- ◆ “Far-right’s surge could paralyse Europe, warns Hollande as NF passes socialists”, The Guardian, 10/10/2013.

“De Grauwe P. and Y. Ji “The Legacy of Austerity in the Eurozone”, CEPS Commentary, 04/10/2013.

Delbecque B., “Proposal for a Stabilisation Fund for the EMU”, CEPS Working Document, 14/10/2013.

Delcour L. and K. Wolczuk, “Beyond the Vilnius Summit: challenges for deeper EU”,

Emmanouilidis J.A., “A summit of little substance”, EPC Post-Summit Commentary, 28/10/2013.

Emmanouilidis J.A., “Post-Summit Takeaways - A Summit of Little Substance”, EPC, 29/10/2013.

Emmanouilidis J.A., “Pre-Summit Insights”, EPC, 23/10/2013.

Emmanouilidis J.A., R. Pardo, Y. Pascouau, and F. Zuleeg, “Pre-Summit Analysis”, EPC, 23/10/2013.

Giumelli F. and P. Ivan, “The effectiveness of EU sanctions - An analysis of Iran, Belarus, Syria and Myanmar (Burma)”, EPC Issue Paper, 18/11/2013.

Grabbe H. and St. Lehne “The 2014 European elections: Why a partisan Commission president would be bad for the EU”, CER Essay, 14/10/2013.

Grant Ch. Et. Al., “How to build a modern European Union”, CER Report, 10/10/2013.

Grant Ch., “Is Putin going soft?”, CER Insight, 16/10/2013.

Gros D. and M. Busse, “The Macroeconomic Imbalance Procedure and Germany: When is a current account surplus an ‘imbalance’?”, CEPS Policy Brief, 13/11/2013.

Gros D., “The European Banking Disunion”, CEPS Commentary, 14/11/2013.

- ◆ “France maintains hard line on EU transatlantic trade talks”, Financial Times, 20/10/2013.
- ◆ “Free movement within Europe needs to be less free”, Financial Times, 26/11/2013.
- ◆ “Google moves nearer to search deal with EU”, Financial Times, 01/10/2013.
- ◆ “Greece relieved as troika agrees to return to country”, The Guardian, 03/11/2013.
- ◆ “Greece resumes talks with European lenders amid anger over austerity”, The Guardian, 18/11/2013.
- ◆ “Greece’s ERT TV station symbolises what is happening to the country”, The Guardian, 11/11/2013.
- ◆ “Greek coalition survives no-confidence vote”, The Guardian, 11/11/2013.
- ◆ “Greek government faces tough troika talks after surviving confidence vote - as it happened”, The Guardian, 11/11/2013.
- ◆ “Greek government insists end of austerity is in sight”, The Guardian, 21/11/2013.
- ◆ “Greek protesters rally against IMF and EU inspection”, The Guardian, 05/11/2013.
- ◆ “Hollande holds the key to Merkel’s euro plan”, Financial Times, 31/10/2013.
- ◆ “How not to fix the European Union’s democratic deficit”, Financial Times, 04/11/2013.
- ◆ “Influx of EU workers sparks surprise rise in net migration”, Financial Times, 28/11/2013.
- ◆ “Jean-Claude Juncker’s career tells story of European experiment”, Financial Times, 25/10/2013.
- ◆ “Labour MPs to join Tory rebels in push for EU vote”, Financial Times, 06/10/2013.
- ◆ “Lampedusa brings shame on the European Union”, Financial Times, 22/10/2013.
- ◆ “Libya instability fuels EU migrant fears”, Financial Times, 28/10/2013.
- ◆ “Manufacturers back UK remaining in the EU”, Financial Times, 14/10/2013.
- ◆ “Monnet’s Europe needs reform to fit the 21st century”, Financial Times, 14/11/2013.
- ◆ “OECD takes aim at Greek red tape to boost growth”, The Guardian, 27/11/2013.
- ◆ “Shock as ECB cuts interest rates to a record low of 0.25 per cent”, The Independent, 08/11/2013.
- ◆ “The economic nightmare may not be over for Europe”, The Independent, 13/10/2013.
- ◆ “The EU would be better led by Angela Merkel and Christine Lagarde”, Financial Times, 29/10/2013.
- ◆ “Transatlantic recovery watchers await eurozone inflation data”, Financial Times, 24/11/2013.
- ◆ “Ukraine refuses to sign up to Europe deal”, Financial Times, 29/11/2013.
- ◆ “Worry about the euro, not the European Union”, Financial Times, 03/11/2013.

ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ

Arnold C. & Sapir E. V., “**Issue Congruence across Legislative Terms: Examining the Democratic Party Mandate in the European Parliament**”, West European Politics, Volume 36, Issue 6, 2013.

Bäckstrand K. & Elgström O., “**The EU’s role in climate change negotiations: from leader to ‘leadiator’**”, Journal of European Public Policy, Volume 20, Issue 10, 2013. Abstract: We start with two puzzles: first, how to explain the European Union (EU)’s decline as a climate change leader at the Copenhagen summit? Second, how to understand the partial revival of its leadership position at the Durban climate summit? We advance a twofold explanation, focusing on changes in relative power relations among major powers but also on negotiation strategies and coalition building. In Copenhagen, the EU had a normative agenda and unrealistic expectations and thereby failed to forge any bridge-building coalitions. In Durban, it had moved towards a pragmatic strategy, attuned to the realities of changing power constellations. The EU approached developing countries that shared its desire for a legally binding regime covering all major emitters and probed compromises with veto players, such as China and the US. This bridge-building strategy was combined with a conditional pledge to agree to an extension of the Kyoto Protocol. In sum, the EU acted as a ‘leadiator’, a leader-cum-mediator.

Bonatti L. & Fracasso A., “**The German Model and the European Crisis**”, Journal of Common Market Studies, Volume 51, Issue 6, November 2013. Abstract: The large current ac-

Guild E. and S. Carrera, “EU Borders and Their Controls: Preventing unwanted movement of people in Europe?”, CEPS Essay, 14/11/2013.

Guild E., “Cameron’s Proposals to Limit EU Citizens’ Access to the UK: Lawful or not, under EU rules?”, CEPS Commentary, 29/11/2013.

Kostanyan H. and B. Vandecasteele “Towards ‘EuroNest 2.0’: What should the next European Parliament learn from its predecessor?”, CEPS Policy Brief, 01/10/2013.

Lannoo K., “Financial Services and the Transatlantic Trade and Investment Partnership”, CEPS Policy Brief, 20/11/2013.

Micossi St., G. Bruzzone and J. Carmassi, “The New European Framework for Managing Bank Crises”, CEPS Policy Brief, 21/11/2013.

O’Donnell Cl.-M., “CSDP between internal constraints and external challenges”, CER Report, 31/10/2013.

Pardo R., “Is Europe’s future digital?”, EPC Commentary, 8/10/2013.

Pascouau Y., “Dealing with legal migration to fight irregular migration”, EPC, 29/10/2013.

Pascouau Y., “People dying at the EU’s external borders: Can the Summit find the right answer?”, EPC, 22/10/2013.

Εργαστήριο Ευρωπαϊκής Ενοποίησης και Πολιτικής

Institute of European Integration and Policy

count imbalances in the eurozone reflect persistent diverging trends between core and periphery countries, also fed by low interest rates and abundant capital flows brought about by the introduction of the euro. With the global financial crisis, the market sentiment has changed, and capital has left the periphery countries suffering from debt and growth problems due to their failure to bring price–wage dynamics into uniformity with those of the more disciplined countries. Germany is called upon to provide financial assistance and additional external demand; however, though the euro is at stake, Germans are recalcitrant. This article investigates the rationale of the German stance in light of the (corporatist-etatist, neo-mercantilist) German socio-economic model and the widespread concern about losing the competitiveness that Germany regained through painful reforms and changes in the last two decades.

Bressanelli E., **“Competitive and Coherent? Profiling the Europarties in the 2009 European Parliament Elections”**, Journal of European Integration, Volume 35, Issue 6, 2013. Abstract: On the bases of the new EU Profiler data for the 2009 European Parliament elections, this work looks at two basic criteria to assess the representative potential of the EU party system: its competitiveness and the policy coherence of its parties. It is here argued that, if the national parties are successfully able to aggregate their programmes and agendas at the EU level, proposing different options to the European voters, the EU ‘democratic deficit’ might not be as severe as it is often lamented. It is found that the Europarties, despite the enlargements towards Central and Eastern Europe, are sufficiently coherent and different to seek to fulfil an expressive, or representative, function. By selectively placing its focus on the ‘supply-side’ of politics, this work shows that European voters could indeed make meaningful choices, which the Europarties might turn into concrete policies through their parliamentary activity.

Bulmer S. & Paterson W. E., **“Germany as the EU's reluctant hegemon? Of economic strength and political constraints”**, Journal of European Public Policy, Volume 20, Issue 10, 2013. Abstract: This article explores the growing perception, prompted by the eurozone crisis, of Germany as a hegemonic power in the European Union. The article explores the realignments in the power balance within the European Union (EU) by making an original application of the insights from the literature on hegemony. It reviews the evidence for Germany playing a hegemonic role, but then emphasizes three sets of constraints. First, German pre-eminence is largely confined to the economic sphere. Even in this area Germany has not acted fully in line with the role ascribed by hegemonic stability theory. Second, its pre-eminence in the EU encounters problems of international legitimacy. Third, growing constraints arising from German domestic politics further hamper playing the role of hegemon. In consequence, Germany is intrinsically a reluctant hegemon: one whose economic leadership is recognized but politically contested. The conclusion considers the significance of these findings on the EU's most important member state.

Chowdhury N., **“Common market but divergent regulatory practices: exploring European regulation and the effect on regulatory uncertainty in the marketing authorization of medical products”**, Journal of European Integration, Volume 35, Issue 6, 2013.

Paul A., “Beyond Vilnius: keeping the Eastern Partnership on track”, EPC, 7/10/2013.

Piedrafita S., “EU Democratic Legitimacy and National Parliaments”, CEPS Essay, 25/11/2013.

Springford J., “Is immigration a reason for Britain to leave the EU?”, CER Policy Brief, 01/10/2013.

Stratulat C., “EU enlargement to the Balkans: shaken, not stirred”, EPC Policy Brief, 4/11/2013.

Tilford S., “Britain is held back by its business culture, not the EU”, CER Insight, 28/10/2013.

Tilford S., “Eurozone recovery: The world is not enough”, CER Insight, 4/10/2013.

Tindale St., “Europe should regulate to promote carbon capture and storage”, CER Policy Brief, 30/10/2013.

Tsakiris Th., “The Case Against an Israeli - Turkish Export Pipeline”, ELIAMEP Briefing Note 25, November 2013.

Tsakiris Th., “The Feasibility and Impact of the Turkish – Israeli “Rapprochement” on the Geopolitics of the Eastern Mediterranean”, ELIAMEP Briefing Note 22, October 2013.

Zuleeg F., “The bank credit crisis and its impact on growth”, EPC Commentary, 4/10/2013.

Βενέτης Ε., «Οι προεδρικές εκλογές στο Αζερμπαϊτζάν», ELIAMEP Briefing Note 23, Οκτώβριος 2013.

Γκέμι Ε., «Κώδικας Μετανάστευσης: Νέες Λύσεις σε Παλαιά Προβλήματα;», ELIAMEP Briefing Note 24, Νοέμβριος 2013.

Christiansen T. & Dobbels M., **“Delegated Powers and Inter-Institutional Relations in the EU after Lisbon: A Normative Assessment”**, West European Politics, Volume 36, Issue 6, 2013. Abstract: The European Union’s system of delegated powers, ‘comitology’, underwent significant changes after the Lisbon Treaty entered into force. This paper assesses the impact of these changes on the European Parliament, European Commission and Council. It distinguishes between the changes that occurred at the level of treaty reform (which generally favoured the EP in assuming a greater role in the process of policy-implementation) and subsequent legislative reforms and developments in soft law (through which the Council and the European Commission have reasserted their powers). While the system of delegated powers

has significantly changed through the Lisbon reforms, it falls short of the expectations and intentions that led to these changes. The key objectives behind the reform – a simplification of a highly complex system of centralised policy implementation and greater democratic accountability through an upgrading of the EP’s role – have only partially been achieved. To some extent recent developments indicate a step back.

Cini M., **“EU Decision-Making on Inter-Institutional Agreements: Defining (Common) Rules of Conduct for European Lobbyists and Public Servants”**, West European Politics, Volume 36, Issue 6, 2013. Abstract: The introduction of a provision in the Lisbon Treaty allowing European Union institutions to forge binding inter-institutional agreements (IIAs) draws attention to the limited research that exists on these instruments of EU governance. This article contributes to the development of this literature by presenting empirical evidence on two cases of decision-making on IIAs: on lobby regulation; and on the regulation of the conduct of EU public servants. In the first case the proposed IIA was successfully concluded; in the second, it was not. In contrasting these cases this article explains these differing outcomes with reference to the relevance of shared inter-institutional values and the mutual benefits of agreement. The findings suggest that both shared values and mutual interests are likely to be important in shaping successful IIA decision-making.

Danforth B. & Stephens J. D., **“Measuring social citizenship: achievements and future challenges”**, Journal of European Public Policy, Volume 20, Issue 9, 2013.

Dinan D., **“The Post-Lisbon European Council Presidency: An Interim Assessment”**, West European Politics, Volume 36, Issue 6, 2013. Abstract: This article examines the evolution of the European Council in the post-Lisbon period. Having a standing president is a major innovation: the European Council is no longer subject to national grandstanding, occasional weak leadership and uneven presidential performance. The new arrangement provides continuity and consistency. Herman Van Rompuy became

the first elected president in an exceptionally challenging policy environment, with the European Council emerging as a quasi-permanent forum for crisis management. Fissures erupted between the eurozone members and non-members; between and among the big and small member states; and between the United Kingdom and the rest. A preliminary assessment suggests that the standing European Council presidency and Van Rompuy’s incumbency have been highly beneficial for the EU, which fared better than it otherwise would have under the pre-Lisbon rotating presidency.

Downie C., **“Shaping International Negotiations from within the EU: Sub-State Actors and Climate Change”**, Journal of European Integration, Volume 35, Issue 6, 2013. Abstract: The European Union (EU) has been a critical player in international environmental negotiations, especially those relating to climate change. This has been documented, and the role of the EU analysed, in many studies, some of which focus specifically on the role of European non-state actors in these negotiations. Yet few studies have analysed the role played by sub-state actors, namely government departments in the member states and directorate-generals in the European Commission. This paper attempts to redress this imbalance by considering the behaviour of the EU in the international climate negotiations through the prism of a ‘two-level’ game. In particular, it will consider what role sub-state actors played in determining the negotiating position of the EU and the type of agreement it has been willing to sign. In doing so, this paper reveals that there are limits to what the two-level game can explain, especially in long negotiations, and it suggests three factors that existing theories need to take into account to understand variations in state behaviour and its implication for negotiation outcomes.

Eckhardt J., **“EU Unilateral Trade Policy-Making: What Role for Import-Dependent Firms?”**, Journal of Common Market Studies, Volume 51, Issue 6, November 2013.

Εργαστήριο Ευρωπαϊκής Ενοποίησης και Πολιτικής

Institute of European Integration and Policy

Ferrarini T., Nelson K., Korpi W. & Palme J., “**Social citizenship rights and social insurance replacement rate validity: pitfalls and possibilities**”, *Journal of European Public Policy*, Volume 20, Issue 9, 2013. Abstract: The comparative analysis of welfare states has been greatly advanced by rights-based measurements of social provisions. Social insurance replacement rates have figured prominently here. Apparently, there is considerable confusion about the validity of replacement rates and their comparability across different datasets. The purpose of this study is to outline a refined institutional perspective in the comparative analysis of welfare states focusing on the character of social citizenship rights. We show that social insurance replacement rates from different datasets differ in their underlying theoretical framework for policy analysis and therefore capture different aspects of how welfare states secure the livelihood of citizens in periods of work incapacity. Analysing validity solely on the basis of replacement rate point estimates is therefore misleading. We show that the close focus on social citizenship rights and programmatic design in the Social Citizenship Indicator Programme (SCIP) carries great potential for causal welfare state analysis.

Fischer M. & Sciarini P., “**Europeanization and the inclusive strategies of executive actors**”, *Journal of European Public Policy*, Volume 20, Issue 10, 2013. Abstract: In Europeanized policy domains, executive actors are considered especially powerful because they are directly responsible for international negotiations. However, in order to avoid failing in the ratification process, they are also highly dependent on the support of domestic, non-state actors. We argue that in Europeanized decision-making processes, state actors are not passively lobbied, but actively seek collaboration with – and support from – domestic actors. We apply stochastic actor-based modelling for network dynamics to collaboration data on two successive bilateral agreements on the free movement of persons between Switzerland and the European Union (EU). Results confirm our hypotheses that state actors are not passively lobbied, but actively look for collaboration with other actors, and especially with potential veto players and euro-sceptical actors from both the conservative Right and the Left.

Gulbrandsen C., “**Navigating from Conflict to Working Arrangement: EU Coordination in the International Maritime Organization**”, *Journal of European Integration*, Volume 35, Issue 7, 2013

Haastrup T., “**EU as Mentor? Promoting Regionalism as External Relations Practice in EU–Africa Relations**”, *Journal of European Integration*, Volume 35, Issue 7, 2013.

Hagemann C., “**External Governance on the Terms of the Partner? The EU, Russia and the Republic of Moldova in the European Neighbourhood Policy**”, *Journal of European Integration*, Volume 35, Issue 7, 2013. Abstract: The eastern neighbourhood of the EU is usually seen as an area of contestation with Russia, where the latter has a negative influence on EU initiatives to promote democracy and the rule of law. However, when the influence of the EU and Russia on the implementation of the European Neighbourhood Policy (ENP) Action Plan in the Republic of Moldova is tested systematically, it becomes clear that the interests of the government prevailed as a much stronger predictor for rule adoption and implementation: domestic adoption costs accounted both for effective rule transfer and for the lack of it, underlining the importance of domestic factors in processes of external governance even despite the presence of major external powers.

Hobolth M. & Sindbjerg Martinsen D., “**Transgovernmental networks in the European Union: improving compliance effectively?**”, *Journal of European Public Policy*, Volume 20, Issue 10, 2013.

Hosli M., Kreppel A., Plechanovová B. & Verdun A., “**Introduction: Decision-Making in the European Union before and after the Lisbon Treaty**”, *West European Politics*, Volume 36, Issue 6, 2013.

Jin X. & Hosli M. O., “**Pre- and Post-Lisbon: European Union Voting in the United Nations General Assembly**”, *West European Politics*, Volume 36, Issue 6, 2013. Abstract: This paper focuses on effects of the Lisbon Treaty on the coherence of EU behaviour at the UN General Assembly (UNGA). It theorises the EU’s presence at the UNGA in terms of a principal–agent model wherein the EU and its entire membership are considered to constitute a collective principal while the actors playing the role of the agent have varied in different phases. It then investigates, in the light of this framework, the voting cohesion of EU member states at the UNGA between 1993 and 2012, paying

particular attention to differences before and after the ratification of the Lisbon Treaty. The statistical analysis shows that EU voting cohesion has been increasing in general during the last decade, but the level of cohesion is not (yet) significantly different post-Lisbon as compared to pre-Lisbon.

Juncos A. E. & Pomorska K.A., **“In the face of adversity’: explaining the attitudes of EEAS officials vis-à-vis the new service”**, Journal of European Public Policy, Volume 20, Issue 9, 2013. Abstract: The establishment of the European External Action Service (EEAS) by the Lisbon Treaty was preceded by time-consuming negotiations about the composition, organization, budget and accountability of the service. In spite of the negative views among EEAS officials

Kahn-Nisser S., **“Conditionality, Communication and Compliance: The Effect of Monitoring on Collective Labour Rights in Candidate Countries”**, Journal of Common Market Studies, Volume 51, Issue 6, November 2013. Abstract: This article presents findings of an empirical analysis which show that the level of candidate countries' compliance with the accession conditionality is positively associated with the extent of annual pre-accession monitoring. Focusing on conditionality and labour rights in 11 post-communist CEE candidate countries, in the period between 1998 and 2009, the study analyzes the relationship between the extent of annual monitoring and the post-communist CEE candidate countries' labour rights scores, two years later. A positive, statistically significant association between the two variables is found. The article proposes an explanation of the findings based on discursive institutionalism, and integrates this with the theory of conditionality. According to discursive institutionalism, monitoring supported conditionality through strategic, normative and communicative mechanisms. It strengthened certainty regarding rewards and sanctions, reduced domestic costs of compliance and supported normative convergence.

Karakas C., **“EU–Turkey: Integration without Full Membership or Membership without Full Integration? A Conceptual Framework for Accession Alternatives”**, Journal of Common Market Studies, Volume 51, Issue 6, November 2013. Abstract: The EU accession aspirations of the de jure European country Turkey remain a highly contested issue. Due to the national preferences and mainly socio-cultural resentment in some EU Member States and due to its limited integration capacity, the EU offered Ankara a discriminatory ‘full membership minus’. The current EU law and the various paradigms of ‘differentiated integration’ do not only provide the spatial, temporal and thematic scope for a conceptual framework on accession alternatives, they also limit it. In this context, the gradual integration/membership concept could be an interesting option for both parties. The depreciation of full membership in the case of Turkey has weakened the EU conditionality policy in general. On the other hand, ‘external’ flexibilization can help to overcome deadlock by allowing the Member States and accession candidates such as Turkey to co-operate at different levels of integration.

Karin Ingold, Frédéric Varone & Frans Stokman, **“A social network-based approach to assess de facto independence of regulatory agencies”**, Journal of European Public Policy, Volume 20, Issue 10, 2013.

König J. & Ohr R., **“Different Efforts in European Economic Integration: Implications of the EU Index”**, Journal of Common Market Studies, Volume 51, Issue 6, November 2013. Abstract: European integration is a multilayer process consisting of significant differences in efforts and capabilities of the Member State's individual EU participation. Hence, general statements about the national level of European economic integration are very vague. In order to fill this gap, this article presents a composite indicator measuring the extent of economic integration within the European Union – the EU Index. Existing composite indicators concerned with economic integration (globalization indices) were not designed to capture the specific European dimensions. The EU Index offers a unique basis, as now the national differences can be illustrated by one statistical measure. Large heterogeneities are found between the Member States with respect to overall European economic integration and to various sub-indices. By using cluster analysis, it is also shown that the prevailing economic heterogeneities in the EU are combined with a strong and even growing clustering of its members, thereby challenging present and future steps of European integration.

Kreppel A., **“Legislative Implications of the Lisbon Treaty: The (Potential) Role of Ideology”**, West European Politics, Volume 36, Issue 6, 2013. Abstract: The Treaty of Lisbon explicitly classifies the Council of the European Union as part of the legislative branch; yet, few analyses treat it as such. Instead, most treat the Council as an intergovernmental organisation governed by homogenous member state interests. This research squarely repositions the Council within the legislative studies literature and examines the character of its organisational structure. At the same time, the representatives from the member states are disaggregated to allow for an analysis of the ideological variation within member state delegations. The result is a reinterpretation of Council formations as a type of legislative committee structure. The membership of these ‘committees’ across all member states during the years 2000–2010 is then analysed to determine whether they are likely to be distributional or informational in character based on their ideological mean. The results suggest that treating national delegations to the Council as uniform, homogenous blocks based solely on national identity is a mistake.

Luis De Sousa, **“Understanding European Cross-border Cooperation: A Framework for Analysis”**, Journal of European Integration, Volume 35, Issue 6, 2013. Abstract: European integration has had a dual impact on border regions. On the one hand, borders were physically dismantled across most of the EU's internal territory. On the other hand, they have become a fertile ground for territorial co-operation and institutional innovation. The degree of cross-border co-operation and organization achieved varies considerably from one

Εργαστήριο Ευρωπαϊκής Ενοποίησης και Πολιτικής

Institute of European Integration and Policy

region to another depending on a combination of various facilitating factors for effective cross-border co-operation, more specifically, economic, political leadership, cultural/identity and state formation, and geographical factors. This article offers a conceptual framework to understand the growth and diversity of cross-border regionalism within the EU context by focusing on the levels of and drives for co-operation.

Müller P. & Slominski P., “**Agree now – pay later: escaping the joint decision trap in the evolution of the EU emission trading system**”, *Journal of European Public Policy*, Volume 20, Issue 10, 2013.

Novak S., “**The Silence of Ministers: Consensus and Blame Avoidance in the Council of the European Union**”, *Journal of Common Market Studies*, Volume 51, Issue 6, November 2013.

Plechanovová B., “**National Actors in the Post-Lisbon EU: Should We Expect a Change of National Strategies?**”, *West European Politics*, Volume 36, Issue 6, 2013. Abstract: The Treaty of Lisbon’s institutional modifications narrowed the options for member states within the formal decision-making rules, mainly due to the broadening of the ordinary legislative procedure. This paper hypothesises that the actors in EU institutions seek to strengthen their influence through coordination across the EU legislative institutions, along either national or political party lines. The research data consist of co-decision files that include information on the national and political identities of all the relevant actors in the legislative process in 2004–2011. Statistical tests assess the likelihood of changes in the dynamics of the legislative process as related to the affiliation of the actors after Lisbon. The results show a clear difference in the post-Lisbon legislative process, indicating that the political party identity of the actors may play a more significant role, although other factors must be considered as well.

Pop D. & Radu R., “**Challenges to Local Authorities under EU Structural Funds: Evidence from Mixed Quasi-markets for Public Service Provision in Romania**”, *Journal of Common Market Studies*, Volume 51, Issue 6, November 2013.

Rayroux A., “**Beyond Actorness in EU Crisis Management: Internal Functions of External Peacekeeping**”, *Journal of European Integration*, Volume 35, Issue 7, 2013. Abstract: What do European crisis management operations in remote places reveal about the EU’s political ambitions and about the present state of European integration? Against a traditional reading in terms of actorness and effectiveness, this article applies the functionality thesis to CSDP operations, and argues that the latter perform three internal functions: a substitute for national strategies in international crisis management; a way for EU foreign policy actors to compete against each other for political power; and an opportunity to reflect upon the nature and identity of the EU. Through a case study of the military intervention EUFOR Chad/CAR, the article demonstrates that an approach in terms of functionality is more accurate empirically than one in terms of effectiveness. Theoretically, it also usefully bridges the traditional rationalist/constructivist divide in the literature on CSDP, and provides challenging avenues for future research on EU peacekeeping in a middle-ground and sociological perspective.

Robles Jr. A. C., “**EU Services Trade with ASEAN: Towards Policy Coherence for Development?**”, *Journal of European Integration*, Volume 35, Issue 7, 2013

Scruggs L., “**Measuring and validating social program replacement rates**”, *Journal of European Public Policy*, Volume 20, Issue 9, 2013. Abstract: Despite similar conceptual underpinnings, estimates of program replacement rates in the Comparative Welfare Entitlements Dataset and the Social Citizenship Indicators Project do not always correspond with each other. Understanding why these similar conceptual measures vary is important both for understanding replacement rate generosity and for promoting the comparative study of social rights. We find that major differences in estimates of replacement rates in the two projects hinge on a few operational assumptions and some less obvious measurement errors. It seems likely that many of these differences can (and should) be reconciled to produce much more closely correlated measures.

Skovgaard J., **“The Limits of Entrapment: The Negotiations on EU Reduction Targets, 2007–11”**, *Journal of Common Market Studies*, Volume 51, Issue 6, November 2013.

Smeets D. & Zimmermann M., **“Did the EU Summits Succeed in Convincing the Markets during the Recent Crisis?”**, *Journal of Common Market Studies*, Volume 51, Issue 6, November 2013. Abstract: Using an event study approach, this article examines whether crisis meetings of European heads of state and government, as well as their agreed and communicated results, had a significant impact on Europe's financial markets. The analysis is based on daily data for seven Member States of the eurozone (France, Germany, Greece, Ireland, Italy, Portugal and Spain), starting in autumn 2008 and covering the time period until April 2012. To summarize the findings, the high-profile meetings appear to have only minor effects that ceased quickly. Therefore, it can be concluded that investors consider Europe's economic and political crisis management insufficient and its communication strategy little convincing. While controlling for additional effects, it was found that European Central Bank policy measures may have had short-run effects on bond returns and the exchange rate, but no intended influence on stock prices, except for Italy.

Smith M. E., **“The European External Action Service and the security–development nexus: organizing for effectiveness or incoherence?”**, *Journal of European Public Policy*, Volume 20, Issue 9, 2013. Abstract: The creation of a new ‘European External Action Service’ (EEAS) under the Treaty of Lisbon represents one of the most far-reaching attempts to reform European Union (EU) foreign policy institutions in the history of European integration. However, the process of organizing the EEAS has involved more ‘top–down’ political interference rather than the more ‘bottom–up’ codification of existing procedures that typically takes place in the reform of EU foreign policy institutions. This trend can be framed in terms of three conflicts: a clash of intergovernmental politics over the structure and staffing of the EEAS; a clash of bureaucratic politics among the major institutions involved in European foreign policy; and a clash of priorities between two major EU foreign policy goals: development and security policy. These conflicts call into question whether the EEAS will improve the coherence of EU foreign/security policy, as it was intended, or simply add more confusion to the EU's global presence.

Spendzharova A. & Versluis E., **“Issue salience in the European policy process: what impact on transposition?”**, *Journal of European Public Policy*, Volume 20, Issue 10, 2013. Abstract: Analyses of agenda setting and decision making have highlighted that issue salience plays an important role in those stages of the policy process. This article investigates the role of issue salience in the implementation stage, focusing on transposition. We examine the extent to which issue salience – the relative importance attached to an issue in relation to others – influences the timeliness of transposing European Union directives in national legislation. We analyse 143 European Union environmental directives adopted in the period 1996–2008 in ten member states. We operationalize issue salience as the salience of hazardous substances and materials, salience for political parties in government and salience for the general public. Our results show faster transposition when environmental issues are salient for the governing political parties, Green political parties are included in the government, and the general public ranks

Thomson R., **“Double versus Triple Majorities: Will the New Voting Rules in the Council of the European Union Make a Difference?”**, *West European Politics*, Volume 36, Issue 6, 2013. Abstract: What impact will the Lisbon Treaty's new system of voting in the Council have? After describing the new voting rules, this study develops a modelling approach to assess their likely impact. The first part of the analysis examines the extent to which procedural rules have affected the decision-making process in the recent past, since this will help assess the likely impact of the changes brought by the Lisbon Treaty. The second part of the analysis presents a counter-factual analysis of recent decisions, exploring what would have happened had the Lisbon rules been applied. The main finding is that even under the strong and unrealistic assumption that formal rules define the decision-making process, decision outcomes would have been the same in most cases. The paper concludes by discussing the features of Council decision-making that soften the impact of these rule changes.

Van Klingeren M., G. Boomgaarden H. & De Vreese C. H., **“Going Soft or Staying Soft: Have Identity Factors Become More Important Than Economic Rationale when Explaining Euroscepticism?”**, *Journal of European Integration*, Volume 35, Issue 6, 2013. Abstract: The scholarly debate on explanatory factors of public opinion towards the EU has shifted from economic and utilitarian (hard) factors to also encompass identity/ affective (soft) factors. This study investigates the explanatory strengths of these two factors. It does so in the context of 12 long-standing EU member states at two time points (1994 and 2005), drawing on Eurobarometer data. Results from the multi-level analyses show that identity-based as well as utilitarian factors play a significant role in explaining Euroscepticism in both years. Furthermore, the explanatory power of hard factors is very stable across time. We conclude that, against expectations, soft factors did not explain more variance in 2005 than in 1994, but already played an important albeit neglected role in explaining Euroscepticism.

Vanhoonacker S. & Pomorska K., **“The European External Action Service and agenda-setting in European foreign policy”**, *Journal of European Public Policy*, Volume 20, Issue 9, 2013. Abstract: The new High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy (HR) and the European External Action Service (EEAS) have emerged after the Lisbon Treaty as a potential driving force in European foreign policy. This article critically reviews the first two years of the existence of the EEAS to find out whether these new players have managed to shape the direction of the European Union's (EU) external activities. Building on a typology of agenda-setting strategies in the EU developed by Princen (2011), it successively examines how the HR and the EEAS have been trying to ‘build credibility’ and ‘to gain attention’

Εργαστήριο Ευρωπαϊκής Ενοποίησης και Πολιτικής

Institute of European Integration and Policy

for their priorities. The empirical analysis shows that priority has been given to addressing the 'credibility challenge', with a particular emphasis on capacity-building. The strategies of mobilizing partners and arousing interest through framing still leave scope for improvement.

Verdun A., "**Decision-Making before and after Lisbon: The Impact of Changes in Decision-Making Rules**", West European Politics, Volume 36, Issue 6, 2013. Abstract: This paper examines the institutional rules and the decision-making process in the European Union before and after the Lisbon Treaty. What challenges did the EU respond to that ultimately led to the Lisbon Treaty? What institutional changes were made? What has been the outcome of these changes? If we look at these results through various European integration theory lenses, what can we learn? To address these questions the paper is structured as follows. The first section introduces the issues. The second examines the challenges to which Lisbon was supposed to be the answer. Section three examines the institutional and decision-making changes that were made by means of the Lisbon Treaty. Section four offers an assessment as to what effects the Lisbon changes have had to date. The fifth offers an analysis that draws on European integration theories to make sense of the findings. The final section concludes.

Warttjen A., "**The Elusive Goal of Continuity? Legislative Decision-Making and the Council Presidency before and after Lisbon**", West European Politics, Volume 36, Issue 6, 2013.

Wendler F., "**Challenging Domestic Politics? European Debates of National Parliaments in France, Germany and the UK**", Journal of European Integration, Volume 35, Issue 7, 2013. Abstract: The thesis of a 'politicisation' of European integration has been influential both for research about the EU and comparative research on political parties. However, the debate triggered by this thesis remains elusive, inter alia, with regard to the thematic structure and the interaction modes of parties within controversies about EU multi-level governance. Against this background, the present article maps the thematic and party political dimension of controversies and asks for linkages between both dimensions in 31 parliamentary debates about the EU in France, Germany and the UK between 2005 and 2009. The empirical evidence from these debates suggests that a categorisation of different thematic aspects of debates can be used to map and explain the emergence of several types of polarisation between political parties, thus elucidating different variants of 'politicisation' of European affairs and working towards their systematic explanation.

Wenzelburger G., Zohlnhöfer R. & Wolf F., "**Implications of dataset choice in comparative welfare state research**", Journal of European Public Policy, Volume 20, Issue 9, 2013. Abstract: In the debate on welfare politics replacement rates have been hailed as a measure far more appropriate to identify retrenchment than expenditure. However, this contribution demonstrates that there is a considerable dependent variable problem on the entitlement side as well. By means of a comparison between replacement rates for three major programmes from the two most prominent datasets, Scruggs's CWED and Korpi and Palme's SCIP, we show that not only diagnoses on the occurrence and intensity of welfare cutbacks vary considerably, but also the results on the determinants of welfare state change. After tracing some causes of the divergences, we conclude that future research needs to be more programme-specific, more data-conscious and more humble in its claims.

Wessel R. A. & Van Vooren B., "**The EEAS's diplomatic dreams and the reality of European and international law**", Journal of European Public Policy, Volume 20, Issue 9, 2013. Abstract: This article confronts the diplomatic ambitions of the European External Action Service (EEAS) with the reality of European Union (EU) and international law. Treaty provisions as well as policy documents and statements of EU officials reveal a development in the direction of a strengthened role for the EU itself as a diplomatic actor. The findings underline a continued tension between the EU's diplomatic ambitions and EU and international law as it stands. In relation to the EU's internal structures, there is no doubt that in the new EU institutional landscape dividing lines remain firmly in place. Yet, the working arrangements do point to 'holistic' thinking implying co-operation and reciprocity. Subsequently, the article outlines how the EU's ambitions sit uncomfortably with traditional state-centred international diplomatic law. Extensive diplomatic activity of the EU depends on the willingness of third states to accept the EU as a diplomatic actor.

Wright M. & Reeskens T., **“Of what cloth are the ties that bind? National identity and support for the welfare state across 29 European countries”**, Journal of European Public Policy, Volume 20, Issue 10, 2013. Abstract: An oft-made claim is that national identity (NI) can function as social glue underpinning public support for the welfare state by encouraging the identification with co-nationals essential for redistribution. Empirical tests have largely ignored the possibility that the relationship depends on the kind of NI people hold, that various dimensions of welfare support are shaped by NI differently, and that these relationships depend on demographic context. Analyzing the European Values Study's 2008 wave, we find ample evidence that these distinctions matter: ethnic conceptions of NI are linked to general welfare state support, whereas civic and cultural ones are not. Moreover, all three national self-conceptions induce welfare chauvinism against immigrants, albeit to varying degrees, an effect that strengthens as immigrant diversity increases. Ultimately, we find nothing to suggest that NI can sustain public support for redistribution in an ever-diversifying age, and much to the contrary.

Zartaloudis S., **“Wielding Soft Power in a World of Neglect: The Europeanization of Greek and Portuguese Public Employment Services”**, Journal of Common Market Studies, Volume 51, Issue 6, November 2013.

Εργαστήριο Ευρωπαϊκής Ενοποίησης και Πολιτικής

Institute of European Integration and Policy

Το Εργαστήριο Ευρωπαϊκής Ενοποίησης και Πολιτικής (ΕΕΕΠ) ιδρύθηκε το Νοέμβριο του 2002 βάσει του Προεδρικού Διατάγματος 278/2002 στο Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Δημόσιας Διοίκησης της Σχολής Νομικών, Οικονομικών και Πολιτικών Επιστημών του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Πρόκειται για έναν ανεξάρτητο, μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα ερευνητικό και εκπαιδευτικό φορέα που λειτουργεί εντός Πανεπιστημίου διατηρώντας, ωστόσο, ευρεία διοικητική και οικονομική αυτονομία.

Το Εργαστήριο στοχεύει τόσο στην εξειδικευμένη μελέτη και διακλαδική προσέγγιση του φαινομένου της Ευρωπαϊκής Ενοποίησης όσο και στην προώθηση του διαλόγου σε επιστημονική βάση. Έχει ως αποστολή τη συστηματική παρακολούθηση, ανάλυση, ερμηνεία και αξιολόγηση των εξελίξεων στον Ευρωπαϊκό χώρο, τη συνεργασία και ανταλλαγή επιστημονικών γνώσεων με άλλα ακαδημαϊκά ή ερευνητικά ιδρύματα στην Ελλάδα και το εξωτερικό, τη συμμετοχή σε εθνικά, κοινοτικά ή διεθνή προγράμματα εκπαίδευσης, κατάρτισης και επιμόρφωσης προσωπικού, την ανάπτυξη προγραμμάτων διδασκαλίας και τη διεξαγωγή βασικής και εφαρμοσμένης έρευνας, την οργάνωση σεμιναρίων, συμποσίων, συνεδρίων, διαλέξεων, καθώς και την πραγματοποίηση δημοσιεύσεων και εκδόσεων.

Διευθυντής Εργαστηρίου: Καθηγητής Π.Κ. Ιωακειμίδης

Επιστημονικό Συμβούλιο: Π. Κ. Ιωακειμίδης, Π. Καζάκος, Ν. Μαραβέγιας,

Μ. Τσινισιζέλης, Κ. Υφαντής, Ι. Υφαντόπουλος, Σ. Βέρνυ,

Ε. Δούση, Ν. Κουτσιaráς.

Με το Εργαστήριο συνεργάζονται επίσης μέλη ΔΕΠ άλλων Πανεπιστημίων

Διμηνιαία Έκδοση

Ιδιοκτήτης: Εργαστήριο Ευρωπαϊκής Ενοποίησης και Πολιτικής, Αιόλου 42-44, 105 60 Αθήνα

Εκδότης (& Επιστημονικός Υπεύθυνος Δελτίου): Καθηγητής Π.Κ. Ιωακειμίδης,

Διευθυντής Εργαστηρίου Ευρωπαϊκής Ενοποίησης και Πολιτικής, Αιόλου 42-44, 105 60

Συντακτική ομάδα: Δρ. Άννα Βαλλιανάτου (& υπεύθυνη σύνταξης), Δρ. Μαρίνα Πετρέλλη
Σε αυτό το τεύχος συνεργάστηκε η κα Ενιάνα Γκαλαντζί.

Για τυχόν παρατηρήσεις και σχόλια μπορείτε να καλείτε στα 2103689535 & 2103688963 ή να γράψετε στο newsletter_eeep@pspa.uoa.gr

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ
ΕΝΟΠΙΟΗΣΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ (ΕΕΕΠ)

Αιόλου 42-44, 105 60 Αθήνα.

URL: <http://eeep.pspa.uoa.gr/>

E-mail: info-eeep@pspa.uoa.gr